

Citiți în acest număr:

Lucrările consfătuirii fruntașilor
în agricultură pag. 2, 3, 4Zece ani de la venirea la putere
a primului guvern democrat din țara
noastră pag. 8I.V. Stalin — continuator al învă-
țării leniniste despre transformarea
socialistă a agriculturii pag. 10

Revista săptăminală a asezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 375 | 12 pagini 15 bani | Miercuri 2 martie 1955

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

Duminică dimineața au început în sala Ateneului R.P.R. lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate.

La consfătuire iau parte maeștrii recoltelor bogate de porumb, grâu, secară, cartofi și sfeclă de zahăr din rîndurile țaranilor muncitori cu gospodării individuale, ale țaranilor muncitori din gospodăriile agricole colective, din întovărășirile de lucrare în comun a pămîntului, din asociațiile cultivatorilor de plante industriale, precum și tractoriști fruntași, tehnicieni și ingineri agronomi din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, stațiuni experimentale și din organele agricole ale sfaturilor populare. Sînt prezenți oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, directori, ingineri și șefi de producție din întreprinderile producătoare de mașini și unelte agricole, primii-secrețari ai comitetelor regionale și ai unor comitete raionale sătești ale P.M.R. și președinții unor slaturi populare regionale, raionale și comunale.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, P. Borilă, N. Ceaușescu, acad. prof. Traian Săvulescu, C. Popescu, precum și fruntași ai recoltelor bogate, specialiști din domeniul agriculturii.

În loji se aflau tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș, C. Pirvulescu, D. Coliu, general locotenent Al. Drăghici, I. Fazekas, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Printre invitați sînt conducători ai instituțiilor de stat, ai organizațiilor de masă, scriitori, ziariști romîni și străini.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tovarășul Gh. Apostol, prim-secrețar al C.C. al P.M.R., care a rostit un scurt cuvînt de deschidere.

Tov. Gh. Apostol a arătat că în decursul anului trecut și de la începutul acestui an, conducerea partidului și guvernului a luat un șir de măsuri economice, tehnice și organizatorice în vederea dezvoltării tuturor ramurilor agriculturii noastre.

Comitetul Central al partidului nostru, atît la plenara sa din august 1953, cît și la plenara din 2 august 1954, cînd s-a aprobat proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, a apreciat că în țara noastră sînt create condițiile tehnice și materiale necesare în vederea ridicării agriculturii și deci a sporirii producției agricole.

Anul 1954 a fost anul în care industria noastră a pus la dispoziția țărănimii muncitoare cel mai mare număr de tractoare, mașini agricole trase de tractor și de animale de muncă și cea mai mare cantitate de unelte agricole pentru munca cîmpului.

Anul 1954 este anul în care sta-

Participanții la consfătuire în fața standului de cărți.

tul nostru democrat-popular a pus la dispoziția țărănimii muncitoare un însemnat volum de credite pe termen lung și avantaje economice importante pentru a se da puțință țaranilor muncitori să-și asigure mijloacele necesare de muncă în vederea sporirii producției vegetale la hectar, a creșterii animalelor și a productivității lor.

Eforturile economice făcute de stat, legîndu-se temeinic cu eforturile în muncă ale țaranilor munci-

Rezultatele obținute în anul trecut au fost cu puțință și datorită faptului că organele de partid, slaturile populare, cu sprijinul unui însemnat număr de ingineri și tehnicieni, s-au apropiat mai mult de problemele agriculturii, începînd a cunoaște mai bine nevoile satelor noastre. Dar lucrul cel mai de sea-

mă pe care trebuie să-l subliniem este acela că fruntașii producției agricole din satele noastre încep să devină o forță activă în mobilizarea tuturor producătorilor agricoli de a lucra mai bine pămîntul și a obține recolte pe care le obțin concetățenii lor — fruntașii sau mai bine zis maeștrii recoltelor bogate.

Rezultatele înregistrate în anii 1953 și 1954, a spus în continuare tov. Gheorghe Apostol, sînt totuși departe de a corespunde condițiilor

ganelor de partid și de stat și în fața tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Dar cînd oare eroica noastră clasă muncitoare și aliatul său principal și de nădejde, minunata, harnica și priceputa noastră țărănime muncitoare s-au speriat de greutate și de îndeplinirea sarcinilor, oricît de grele ar fi fost? Avem, dragi tovarășii, toate condițiile pentru a face față cu succes sarcinilor mari puse de partid și guvern în fața tuturor producătorilor agricoli pentru a obține cele mai înalte producții la hectar cunoscute pînă acum în țara noastră.

Tocmai pentru a se stabili cele mai bune măsuri tehnice și organizatorice în vederea realizării acestor sarcini pe anul 1955 conducerea partidului și guvernului a convocat această consfătuire.

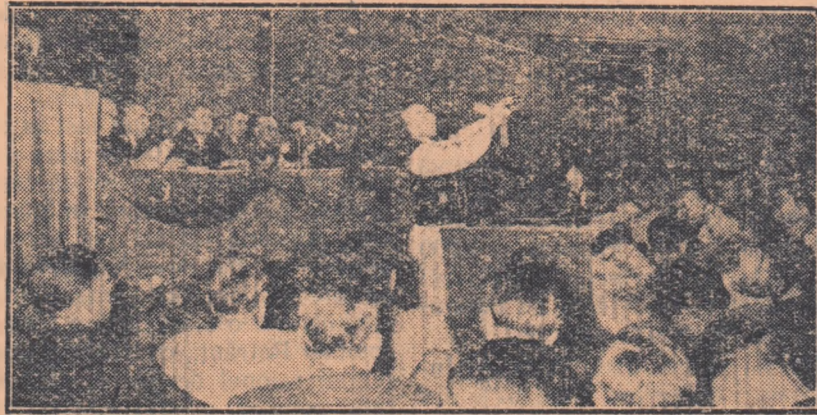
Aci sînt prezenți oamenii cel mai buni din toate domeniile activității agriculturii, sînt prezenți oameni de răspundere din fruntea organelor de partid și de stat, care vor aduce contribuția lor la desfășurarea în cele mai bune condiții a lucrărilor consfătuirii noastre. Aceasta înseamnă că laolaltă cu conducerea partidului și guvernului vom putea depune o muncă rodnică pentru a stabili, pe baza experienței și capacității fiecăruia, măsurile cele mai bune pentru desfășurarea la timp și în condiții agrotehnice mai înalte a arăturilor și însămînțărilor de primăvară, a întreținerii culturilor semănate în toamna anului trecut și a celor ce se vor semăna în primăvara care se apropie, precum și a recoltării lor fără pierderi.

În această consfătuire vom avea posibilitatea să realizăm un prețios schimb de experiență, să cunoaștem experiența înaintată în producția agricolă și să stabilim împreună ce avem de făcut ca această experiență înaintată să fie cunoscută și înțeleasă de toți producătorii agricoli, să devină un bun comun al tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Tov. Gheorghe Apostol a adresat apoi, în numele conducerii partidului și guvernului, un salut călduros participanților și le-a urat spor rodnic în lucrările consfătuirii.

Tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, a prezentat un raport cu privire la realizările agriculturii în anul 1954 și la măsurile în vederea pregătirii și executării în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 pentru obținerea de recolte bogate.

Numeroși participanți la consfătuire au arătat apoi în cadrul discuțiilor realizările obținute în munca pentru recolte bogate, felul cum au fost ele dobîndite și cum se răs-pîndește experiența înaintată și au prezentat apoi angajamentele lor pentru sporirea producției agricole în anul 1955.

Țăranul muncitor Nichita Mărgineanu din comuna Sucutard, raionul Gherla, regiunea Cluj, explicînd participanților la consfătuire cum se aleg boabele de pe știuleții de porumb, pentru însămînțat.

tori cu gospodării individuale, ale colectivităților și întovărășirilor, ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, precum și cu eforturile oamenilor de știință din agricultură și ale cercetătorilor și lucrătorilor din stațiunile experimentale, au avut drept rezultat sporirea în multe regiuni și raioane a producției la hectar la toate culturile și în special la porumb, grâu, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și bumbac.

tehnice și materiale de care dispune țara noastră. Și dacă luăm în considerare investițiile importante în tractoare, mașini și unelte agricole, îngrășăminte chimice și materiale de construcție, care s-au prevăzut în acest an pentru dezvoltarea în continuare a agriculturii, volumul de credite și avantajele economice ce se vor acorda țărănimii muncitoare pe baza Hotărîrilor partidului și guvernului deja cunoscute ne dăm seama că nu sînt chiar așa de ușoare sarcinile ce stau în fața or-

Lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură

Raportul tovarășului C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii

În prima parte a raportului său, tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, a arătat sarcinile care au stat în fața agriculturii în anul 1954 și realizările obținute. Datorită măsurilor luate de partid și guvern pentru dezvoltarea agriculturii și eforturilor susținute depuse de oamenii muncii de pe ogoare, în anul 1954 sarcinile de producție au fost realizate în mod satisfăcător. În ce privește cerealele, față de producția planificată, de 8.870.000 tone cereale, s-au realizat peste 9.000.000 tone cereale. Aceste rezultate importante în creșterea producției agricole au avut ca urmare îmbunătățirea aprovizionării populației.

Raportul a arătat în continuare că în campaniile agricole din anul 1954 s-au manifestat o serie de lipuri care privesc direct Ministerul Agriculturii și Silviculturii, organele agricole de la regiuni și raioane, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare.

În acest an, a spus în continuare raportorul, trebuie realizată o recoltă de cel puțin zece milioane tone cereale, o producție medie de 2000 kg. porumb (boabe) la hectar, precum și recolte sporite la toate culturile și îndeosebi la grâu, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, legume etc. Condiții pentru îndeplinirea acestor sarcini au fost create încă din toamna anului 1954 prin realizările obținute în ceea ce privește însămînțările, arăturile adânci de toamnă și desțelenirile, precum și prin pregătirile și măsurile tehnico-organizatorice luate până acum.

După ce a arătat rezultatele obținute în executarea reparațiilor la mașini și tractoare, raportorul a subliniat lipsurile existente și măsurile ce trebuie luate de către sfaturile populare, organele agricole, conducerea unităților agricole și

ale întreprinderilor industriale pentru terminarea grabnică a reparațiilor la toate tractoarele, mașinile și uneltele ce vor fi folosite la munca agricole de primăvară.

Raportorul a insistat apoi asupra câtorva din factorii care asigură obținerea de recolte bogate. Astfel, el a vorbit despre folosirea bălegarului de grajd ca îngrășământ, despre folosirea semințelor de soi bine curățite și tratate etc.

Sporirea producției agricole cere mobilizarea completă și susținută a tuturor forțelor din agricultură pentru executarea lucrărilor la timp și după metodele agrotehnice înaintate la toate culturile, începând de la semănat și până la recoltat și păstrarea produselor. Acest lucru este posibil, dar el nu se va înfăptui de la sine. Se cere ca toate organele agricole să fie convinse de importanța acestei munci și să ducă o activitate susținută în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare.

Apoi vorbitorul a arătat în mod amănunțit care sînt sarcinile imediate ale organelor agricole, subliniind că acestea sînt date care să lupte în permanență împotriva practicilor dăunătoare din unele regiuni și raioane care fac ca producția să fie scăzută.

În încheiere vorbitorul a spus: garanția realizării unei producții sporite la hectar constă în mobilizarea tuturor forțelor din agricultură — a lucrătorilor din unitățile agricole socialiste, a harnicei noastre țărâni muncitoare. Ministerul Agriculturii și Silviculturii își ia sarcina să trimită în sprijinul lor tehnicieni cu dragoste de meserie, hotărâți să lupte pentru aplicarea în practică a metodelor agrotehnice înaintate și a experienței fruntașilor recoltelor bogate din U.R.S.S. și a celor din țara noastră.

Cuvîntul tov. Marin Vintilă,

prim-secretar al Comitetului

După apariția Hotărîrii plenare din august 1953 a C.C. al P.M.R. și a proiectului de Directive al celui de al doilea Congres al partidului — a spus vorbitorul — în centrul activității de partid și de stat din regiunea Constanța a stat lupta pentru obținerea unei producții sporite la hectar.

Comitetul regional de partid s-a ocupat de organizarea consfătuirilor cu fruntașii în producție atât pe raioane și regiune, cât și în unele comune.

Organizațiile de partid au fost îndrumate să popularizeze și să extindă metodele fruntașilor în agricultură. Astfel, organizațiile de partid din comunele Nicolae Bălcescu și Ceamurlia de Jos au îndemnat pe unii țărani fruntași să povestească la căminele culturale și în circumscripțiile electorale cum au obținut recolte bogate. Organizația de partid din Gura Dobrogei a popularizat metodele fruntașului Bratu Petre, care a obținut 3.000 kg. porumb la ha., iar cea din Valea Seacă a popularizat metodele folosite de țărânul muncitor Ion R. Ioniș, care a obținut 1.900 kg. grâu la hectar. Un număr tot mai mare de membri de partid își însușesc metodele fruntașilor și sînt ei înșiși exemplu în muncă.

Numeroși țărani muncitori au fost antrenați în întrecerea pentru recolte bogate. În toamna anului

1954, noi am avut în întreaga regiune 13.220 țărani muncitori antrenați în întrecere.

Munca desfășurată de organele de partid, de stat și agricole a contribuit ca în anul 1954 să se semene în cuiburi așezate în pătrat o suprafață de 17.416 ha. cu porumb și floarea-soarelui.

Prin semănatul în cuiburi așezate în pătrat, gospodăria colectivă din Tătaru a obținut 3.200 kg. porumb la ha., iar gospodăria agricolă colectivă din Făcăeni — 4.200 kg. la ha. De asemenea, și țărânii din sectorul individual au obținut în acest fel recolte sporite.

Nu ne putem însă lăuda cu întreținerea culturilor. Abia 67% din suprafața cultivată cu porumb a primit a treia prașilă.

Combaterea rărițatului rămîne un obiectiv principal în muncile agricole din regiunea noastră. De asemenea trebuie să intensificăm munca de lămurire pentru folosirea marilor cantități de îngrășăminte naturale existente în toate gospodăriile.

Pentru deplina folosire a parcului de mașini și tractoare în 1955, noi am luat unele măsuri. În momentul de față în S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat se face instruirea tractoriștilor ca să poată folosi mai bine tractoarele. De asemenea, s-au luat măsuri

pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. În regiune se continuă popularizarea metodelor agrotehnice înaintate și a experienței fruntașilor.

Comitetul regional de partid se

Cuvîntul tov. Filip Marin,

președintele gospodăriei colective din comuna Belitori, raionul Roșiorii de Vede, regiunea București

În primăvara anului trecut — a arătat vorbitorul — prima grijă a conducerii gospodăriei a fost de a organiza bine brigăzile. După aceasta au fost făcute pregătirile în vederea însămînțărilor de primăvară.

La cultura porumbului s-a folosit pe o parte din suprafața repartizată pentru această cultură metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Producția obținută la porum-

bul semănat după metode obișnuite a fost de 2.500 kg. boabe la ha., iar la porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat de 3.000 kg. la ha.

Datorită acestor rezultate, cu prilejul prezentării dării de seamă, adunarea generală a colectivităților a luat hotărîrea ca anul acesta întreaga suprafață repartizată pentru porumb să fie însămînțată în cuiburi așezate în pătrat.

Iată ce metode am folosit noi la cultura porumbului.

Imediat după recoltarea păioaseilor, S.M.T.-Odobeasca a dezmiriștit întreaga suprafață. În primăvară am grăpat. Înainte de a începe semănatul porumbului S.M.T.-ul a executat cultivația pe întreaga suprafață.

Prima dată, cum a răsărit po-

Cuvîntul tov. Toader Rodenciu,

membru al întovărășirii agricole din comuna Pătrăuți, raionul Suceava

Astăzi vorbesc pentru a doua oară aici, la București, în fața conducerii partidului nostru și în fața fruntașilor din recolte bogate.

Anul trecut, cînd am fost la consfătuire, în cuvîntul pe care l-am avut am spus că vorbesc cu rușine fiindcă vorbeam numai în numele meu personal; astăzi pot vorbi în numele mai multora. Angajamentul pe care mi l-am luat atunci i-am îndeplinit într-o măsură. Am făcut în comuna Pătrăuți, cu ajutorul comitetului raional de partid și al sfatului popular, o întovărășire. Anul trecut cînd am venit aici, am avut o producție la hectar de 28.000 kg. de cartofi. Anul acesta am depășit-o. Din cele ce am învățat la consfătuire, prin munca depusă și cu ajutorul tehnicienilor care m-au îndrumat am putut să obțin 33.000 kg. la hectar.

Nu m-am mulțumit ca numai eu să lucrez bine, ci am căutat, cînd am venit de la București, să antrenez și pe alți cetățeni din comuna noastră și din alte comune ale raionului. Atunci eram vreo 10 fruntași. Astăzi, din zece s-au ivit sute, iar la consfătuirea raională m-au chemat și la întrecere.

Să trec să arăt cum am făcut de

angajează să mobilizeze toate forțele și mijloacele existente în regiune pentru obținerea unei recolte de peste 2.000 kg. porumb la hectar, pentru o recoltă bogată la toate culturile.

rumbul și s-au ivit 2 foi, am lucrat pe întreaga suprafață cu prașitoarea. După aceasta am executat 2 prașile cu sapa. Dacă am fi executat și a treia prașilă, noi am fi obținut o recoltă mai mare, cu toate greutățile întâmpinate din cauza condițiilor naturale neprielnice.

În medie, pe comună, gospodăriile individuale au obținut doar 1.200 kg. de porumb la hectar.

În 1953 noi am însămînțat cu grâu 17 ha. — lot semincer; s-a aplicat majoritatea măsurilor agrotehnice. Însămînțarea s-a făcut după cultura de mazăre.

Dezmiriștitul a fost făcut imediat, arăturile s-au făcut încă din vară, iar semănatul s-a făcut în cruce. Așa am izbutit să obținem la hectar 1700 kg.

Recoltele obținute în gospodăria noastră au influențat și pe țărânii muncitori cu gospodării individuale și pe întovărășii din comuna Pîrlita. Tovarășii din întovărășire au venit și ne-au rugat să-i ajutăm să-și organizeze munca. Noi am făcut acest lucru.

Avem posibilități de a obține recolte mult mai mari. Considerăm ca datorită ajutorului prețios pe care l-am primit prin trimiterea unui inginer, anul acesta vom obține recolte mult mai mari. Ne angajăm în fața partidului și guvernului că ne vom strădui să realizăm peste 3000 kg. porumb (boabe) la hectar.

În încheiere, tov. Filip Marin a arătat că conducerea S.M.T.-ului trebuie să fie obligată să răspundă, alături de consiliul de conducere al gospodăriei colective, pentru îndeplinirea planului de producție. De asemenea, cadrele noi care vin să lucreze în S.M.T. să fie îndrumate îndeaproape atunci cînd sînt trimise să ajute gospodăriile colective.

am ajuns la o producție de 33.000 kg. cartofi la hectar.

Intorcîndu-mă acasă, mă gîndeam că vor veni cei de la București să vadă cum muncesc și deci mi-am zis: să-i trag o agricultură bună. Pămîntul îmi era pregătît. Eu n-am mult pămînt, dar îl lucrez bine, sănătos. Era bine arat din toamnă. În primăvară am mai dat o grăpătură și după aceea l-am arat încă odată, așa că recolta a fost bunicică. Nevasta mi-a spus: fruntaș și-a trebuit să fii și iată că te-ai văzut!

Am prașit de trei ori, odată cu sapa, odată cu prașitoarea și odată am tras țărna. Anul trecut au rămas cartofii cum i-am prașit. Anul acesta le-am tras țărna, așa cum am știut că trebuie, și într-adevăr cartofii au fost foarte buni. Am avut cartofi de lună. I-am scos în 27 iulie și am pus alții, încolțiți din timp, ca să am a doua recoltă, că așa auzisem la București. Am pus 2 ari ca încercare. Am reușit să am cartofi ca și cei din prima recoltă, însă n-au ajuns la maturitate. Anul acesta, cu toate că este frig, mi-am pus din timp cartofii la încolțit și cred că am să-i pun mai devreme și-o să am 2 recolte.

Lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură

Cuvîntul tov. Nichita Mărgineanu,

țaran muncitor din comuna Sucutard, raionul Gherla, regiunea Cluj

Vreau să vă spun și eu cum am muncit pământul de mi-a dat o recoltă cum n-am avut niciodată în viața mea. Sint om de 50 de ani și vreau să vă spun că și înainte același pământ l-am avut, dar oricît am muncit n-am putut să ajung la o recoltă așa de bogată ca cea de anul trecut.

După eliberarea țării noastre, partidul și guvernul au făcut și în comuna noastră, Sucutard, un cămin cultural, înzestrat cu bibliotecă, cu diferite broșuri; apoi, mai mult ca asta, ne-au trimis ingineri, tehnicieni să muncească cu noi împreună. „No, bade, am venit să vedem cum muncești pământul”, a zis unul. „Bine, foarte bine că ați venit să ne ajutați la treabă”, le-am spus eu. Cu mai multă știință de carte și cu ajutor de la ingineri facem noi acum recoltă mai mare. Iaca, de asta nu mă mai mir de roadele mele.

Pământul meu era dezmiștrît din vară, la o adîncime de 4 degete. L-am lăsat așa pînă primăvara, că toamna n-am putut să-l ar. În timpul acela am dus 40 care de gunoie pe care l-am așezat la capătul locului. Iar de vreme, cînd s-a zbicit pământul și s-a dus zăpada am împrăștiat gunoial pe teren apoi am dat o arătură de 15—18 cm. și o grăpătură și l-am lăsat așa.

După aceea, cînd era timpul de semănat porumbul și pământul avea temperatura necesară, m-am dus și am tras o grăpătură la arătură. A doua zi, după ce s-a zbicit din nou arătura, am ieșit la cîmp împreună cu soția mea, cu băiatul și cu marculatorul: o greblă tăcută de noi cu trei colți. La sămînța proba de germinație era făcută: am făcut-o în felul următor (tov. Mărgineanu arată știuleții de porumb aduși de el): am luat boabe de pe mijlocul cucuruzului, le-am pus la încolțit și mi-a reușit 100%, semn că boabele erau bune.

Băiatul făcea cuiburile în pătrat. Nevasta pune 3 grăunțe în fiecare cuib, fiindcă așa ne învățase tovarășul inginer. După aceea am dat țărna cu piciorul și am călcat ușu-

rel; după călcătură, am mai dat odată țărna peste cuib, ca să nu se usuce și să nu crape pământul.

În două zile am pus porumbul cu băiatul și cu soția și apoi a rămas așa cam 8 zile. Am lăsat cîte 3 fire de cucuruz în fiecare cuib, iar cucuruzul a ieșit gros și frumos. Apoi i-am dat o sapă și n-am mai avut ce să-i fac decît că în fiecare cuib — după școala primită — un fir am luat și am lăsat să rămînă mai de parte numai două.

Apoi, la 14 zile a trebuit să-mi sap cucuruzul din nou a doua oară. M-am dus din nou la el, cucuruzul era înalt de un metru, așa cum l-am văzut eu de la capătul pământului. Am lăsat 20 de cuiburi cu cîte 2 fire, iar la restul am lăsat numai cîte un fir. La trei cuiburi m-am pus și-am făcut mușuroi, așa cum făceam noi înainte.

După un timp, i-am dat a treia căpălitură (prașilă). La căpălitul al treilea n-am avut ce să fac, decît să omor buruienile și să rup puii (copilii). Apoi am căutat să văd rezultatul experienței mele m-am dus la capăt și am văzut că la cele 20 de cuiburi, unde am lăsat cîte două fire, cucuruzii erau mai mici; nu erau așa de dezvoltati ca cei puși cîte unul. La cele trei cuiburi la care a fost făcut mușuroi ce credeți că am văzut? Erau mai slabi.

Cu metodele ce vi le-am arătat aci am făcut, tovarăși, un cucuruz minunat de frumos și mare; trecea lumea pe lîngă el și se minuna.

Cînd a venit culesul, tovarășul președinte al sfatului popular mi-a spus să-i dau de știre cînd oi veni de la cules ca să măsurăm recolta.

M-am dus la cules și cînd am venit mi-au luat și mie la sfat niște ciocălai. Mi-au măsurat știuleții și au avut fiecare cîte 800, cîte 750, iar cei mai mici cîte 500 grame. Apoi i-am dus și i-am desfăcut acasă, unde i-am măsurat cu sacul. Am avut într-un hectar — măsurat și hectarul — 150 saci; în total 7.500 kg. știuleți la ha. sau 5.700 kg. în boabe.

Cuvîntul tov. Gh. Covrig,

țaran muncitor din comuna Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară

Am avut în 1954 o recoltă medie la ha. de 54.413 kg sfeclă de zahăr. Vreau să arăt felul cum am lucrat. În vara anului 1953 am secerat grîul și imediat am făcut dezmiștrîțul, iar toamna am cărat pe acest teren îngrășăminte. Gunoial l-am cărat la mijlocul lunii noiembrie

timp de două zile, iar a treia zi l-am băgat sub brazdă la 20—23 cm. și am lăsat arătura așa toată iarna. Primăvara, cînd a venit timpul să ieșim la cîmp, am dus mai întii îngrășămintele chimice cvenite pe 22 ari și le-am împrăștiat la suprafață. Acest lucru l-am

făcut pe la 29—30 martie. A doua zi după ce am împrăștiat îngrășămintele chimice, am pus cu mașina sămînța iarovizată, primită de la centru. După vreo 6 zile m-am dus să văd cum a răsărit. Sfecla se vedea. A doua zi am mers să prășesc pe rînduri. Într-o zi am terminat, deoarece 22 ari nu este așa mult.

După 9 zile m-am dus pentru rîrit. Am rîrit cu sapa potrivită pentru rîritul sfelei. După aceea m-am apucat de sapa porumbului. Am terminat de săpat odată porumbul și apoi am rîrit sfecla a doua oară. După ce am săpat porumbul a doua oară am făcut a treia sapă a sfelei.

Pe urmă a venit timpul de secerat păioasele. După ce am terminat

de secerat, mi-am luat nevasta și copilul și ne-am dus la ogorul cu sfeclă, unde am smuls buruienile.

După ce am recoltat sfecla am transportat-o la baza de recepție din comună și am văzut că mi-au ieșit 54.413 kg. la ha., adică la 22 ari un vagon și 5.780 kg. Pe comună s-au obținut 24.000 kg. la ha.

Pentru obținerea unei recolte bogate ne-a fost de folos ajutorul primit din partea organizației de bază și din partea conducerii fabricii de zahăr din Tg. Mureș. La această fabrică sint ingineri împărțiți pe regiuni de cultură, iar regiunea este împărțită pe sectoare, cu șefi de sectoare și ingineri care ne îndrumă.

Cuvîntul tov. Nicolae Precup,

țaran muncitor din comuna Blandiana, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara

Încă din 1948 am cerut concursul tehnicienilor pentru cultura porumbului; am vrut să scot o producție cît mai mare. În 1954 am ascultat la o adunare învățături despre semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. M-am dus acasă și am arat în martie 10 ari pentru porumb. N-am pus mai mult deoarece nu eram convins de foloasele acestei metode și am vrut să fac și eu o experiență. Rezultatul l-am văzut toamna.

Am plus porumbul cu sapa, iar înainte de prima prașilă i-am tras o grăpătură ușoară. Am mers la Orăștie și am vorbit cu tovarășii in-

gineri, care mi-au spus să fac o experiență și anume să las o parte din recoltă cu două fire, iar o parte cu un singur fir. La cules am obținut 7 saci din partea cu două fire la cuib, iar de unde era un singur fir la cuib am obținut 9 saci. Așa m-am convins cît e de bine să lucrez după regulile agrotehnice. În continuare vorbitorul a arătat încercările pe care le face pentru a construi o mașină simplă de semănat porumb în cuiburi așezate în pătrat; el a cerut sprijinul Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al specialiștilor.

Cuvîntarea tov. Constantin Colceag,

președintele întovărășirii agricole „Drum Nou” din Corabia, regiunea Craiova

Țin să mulțumesc partidului și guvernului pentru cinstea pe care mi-au făcut-o dîndu-mi puțința să iau parte astăzi la această consfătuire, unde am avut de învățat multe.

Țin să vă dau și eu cîteva exemple din întovărășirea noastră.

Metoda mea de muncă ca membru și președinte al întovărășirii „Drum Nou” din Corabia pentru a obține o recoltă bogată la hectar a fost următoarea:

Majoritatea arăturilor — chiar de la înființarea întovărășirii noastre — au fost făcute cu tractoarele staționii de mașini și tractoare din Corabia. Arătura făcută adînc în toamnă, am lăsat-o în brazdă crudă, iar primăvara am grăpat-o

de două ori. După ce porumbul a răsărit, am trecut la prașit. Am făcut trei prașile.

La bumbac, am făcut prașila de trei ori, ciupitul și cîrnitul.

Înainte de însămînțarea bumbacului, în 1953, am pus îngrășămintele chimice pe o suprafață de 5 hectare. În 1954, am aplicat de asemenea îngrășămintele printre care și 100 kg. îngrășămint granulat.

În 1954, la bumbac am obținut 700 kg. la hectar în timp ce țaranii cu gospodării individuale au scos mult mai puțin. Este adevărat că în 1954 timpul nu a fost bun pentru bumbac. Dar urmările timpului neprielnic noi le-am combătut grăbind

(Continuare în pag. 4-a)

Participanți la consfătuirea fruntașilor în agricultură

Nicorescu Alexandru, țaran muncitor din comuna Buhociu, regiunea B.ău.

Simion Drăgan, țaran muncitor din raionul Orăștie, regiunea Hunedoara.

Toader Irimioaia, țaran muncitor din comuna Păstrăveni, raionul Tg. Neamț.

Marin Ignat, țaran muncitor din comuna Bucinișu, raionul Caracal.

Lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură

(Urmare din pagina 3-a)

ușor scoarța, iar după răsărire, am completat golurile.

În 1953, în contul bumbacului am primit suma de 56.000 lei. Din această sumă s-a rezervat un fond de bază din care am cumpărat trei perechi de boi, o pereche de cai, o căruță și o grapă. În 1954 am primit suma de lei 44.898.

Pe lângă această sumă am mai primit și o primă de producție de 28.000 lei.

La porumb în urma muncii depuse, întovărășirea noastră a obți-

nut 2.300 kg. (boabe) la hectar.

Munca întovărășirii a fost organizată pe 13 echipe după atelajele pe care le aveam și pe lângă care au fost repartizate brațele de muncă cu caracter permanent. În fruntea echipelor se află cite un responsabil care mobilizează oamenii și ține evidența muncilor efectuate pe care o predă secretarului-casier pentru evidență.

În încheiere, tovarășul C. Colceag a cerut ca S.M.T. Corabia să dea un sprijin mai mare întovărășirii și să respecte contractul încheiat cu aceasta.

Cuvîntul tov. Ion Gulan,

președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al comunei Gorneni, raionul Mihăilești, regiunea București

Deși în toamna anului 1954 comuna Gorneni a fost fruntașă pe raion, a arătat vorbitorul, organizația de bază și sfatul popular n-au fost mulțumite de rezultatele obținute, deoarece au fost multe greutăți care s-au datorat lipsei de atelaje.

Organizația de bază a analizat această problemă și a hotărît să inițieze formarea unor grupe de ajutor reciproc între țărani muncitori. Aceste grupe cuprind, fiecare, 5—12 țărani muncitori. Am reușit să formăm nouă grupe care înglobează 59 familii posedînd 150 hectare teren arabil.

Trebuie menționat că primul care a dat exemplu în această acțiune a fost tov. Niculae Dorobanțu, secretar al organizației de bază. Pe mine, organizația de bază m-a însărcinat să mă ocup de organizarea grupelor. Desigur că am căutat să mă achit de această sarcină, dar vreau să arăt celor care vor orga-

niza grupe de ajutor reciproc greșelile pe care le-am făcut pentru a se feri de ele. Greșeala mea a fost că am organizat grupele din birou. Cînd am chemat responsabilii de grupe, numiți tot din birou, și le-am arătat despre ce este vorba, am constatat că grupele întocmite de mine nu corespund cu realitatea. Unii oameni numiți în grupă ar fi dorit să facă parte din alte grupe. Atunci am alcătuit grupele împreună cu responsabilii, fiind seama de dorința fiecărui țaran muncitor.

După aceea, cel puțin odată pe săptămînă am stat de vorbă atît cu responsabilii, cît și cu întreaga grupă.

Agronomul comunei s-a îngrijit efectiv de aceste grupe, dîndu-le îndrumări agrotehnice și ajutor practic în organizarea muncii.

Plecînd de aici, mă angajez să extind această metodă și în celelalte patru sate care țin de comuna noastră.

Cuvîntul tov. Csáki Emeric,

brigadier de cîmp la gospodăria agricolă colectivă din satul Agriș, raionul Satu Mare, regiunea Baia Mare

Pe scurt am să vă explic cum a ajuns brigada noastră de cîmp să obțină o recoltă de 6.500 kg. porumb știuleți la hectar.

În primul rînd noi ne-am îngrijit de buna pregătire a terenului pe care în anul 1953 cultivasem grîu. Imediat după ce am terminat secerișul, tractoriștii de la S.M.T.-Mărtinești au intrat cu discutoarele și au făcut dezmiriștitul.

Prin luna octombrie terenul a fost arat cu tractoarele S.M.T. la o adîncime de 23—25 cm. Astfel arat, pămîntul n-a fost grăpat, ci lăsat peste iarnă în brazdă crudă. Iarna am cărat la cîmp gunoi pu-

tred de grajd, pe care l-am depozitat grămezi mari, bine clădite, la marginea tarlalei.

Gospodăria noastră colectivă are 514 ha. pămînt arabil. Din acesta, brigăzii de care răspund i s-a repartizat 20 ha. teren spre a fi semănat cu porumb în cuiburi în pătrat. Ce am făcut? Primăvara, cînd pămîntul s-a zvîntat, am trecut imediat și i-am tras o grapă bună, pentru a-l mărunți și nivela. Semănatul porumbului nu l-am făcut atunci, deoarece era prea devreme, pămîntul fiind încă rece. Pe la 15 apr-

lie, cînd vremea se încălzise bine, am grăpat din nou terenul, de data asta în lung și-n lat, mărunțindu-l bine. Cu semănătoarea gospodăriei, trasă de animale, am făcut marcarea terenului, mergînd în lungul și-n latul tarlalei. Apoi, cu sapele, am făcut la întretăierea liniilor gropi cam de 10 cm. adîncime, în care membrii brigăzii au pus cite un pumn de bălegar putrezit amestecat cu îngrășăminte chimice (superfosfat). Apoi, în fiecare cuib astfel pregătit, am pus cite două boabe de porumb. Peste acestea am tras pămînt cu piciorul, spre a-l acoperi bine. Am uitat să spun că seminței de porumb alese din vreme i-am făcut germinația care s-a dovedit a fi bună, avînd un procent de încolțire de 96 la sută. După o săptămînă, cînd firele de porumb au început să răsără, am boronit terenul cu o grapă ușoară, pentru a-i distruge crusta și a împiedica creșterea buruienilor. După o săp-

tămînă am făcut prima prașilă, cu prașitoarele, în lungul și-n latul tarlalei. Totodată am făcut și răritul porumbului, lăsînd în cuib numai cite două fire. În total am făcut patru prașile. Pe o suprafață de 7 ha. am mai făcut o prașilă, adică, în total, cinci. Asta pentru a încerca dacă prin mai multe prașile sporește sau nu recolta. La porumbul de pe aceste 7 ha. am făcut și polenizarea suplimentară.

Toamna ne-a părut rău că n-am lucrat astfel întreaga suprafață, deoarece de pe cele 7 ha. prașite de 5 ori și unde am făcut și polenizarea suplimentară am cules o recoltă de 7.500 kg., adică cu 1.000 kg. știuleți mai mult decît de pe restul terenului.

În anul acesta o să aplicăm la porumb toate regulile agrotehnice și o să-l prașim de cite ori va fi nevoie. Sîntem siguri că astfel vom culege o recoltă și mai bogată decît anul trecut.

Cuvîntul tov. Dumitru Anghel,

președintele întovărășirii agricole Ulești, comuna Eliza Stoienești, raionul Urziceni, regiunea Ploești

Intovărășirea noastră — a arătat vorbitorul — a luat ființă în toamna anului 1952, cu 17 familii de țărani muncitori cu gospodării mici și mijlocii care au adus o suprafață de 80 hectare teren arabil. În anii 1953 și 1954, în întovărășire au mai intrat 82 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de teren arabil de 198 hectare.

Munca în întovărășire s-a organizat mai întîi pe două echipe, iar mai tîrziu pe brigăzi.

Anul trecut membrii întovărășirii au reușit să obțină o recoltă de 6.300 kg. porumb boabe la hectar, pe o suprafață de 18 ha.

Pe aceste 18 ha. terenul a fost pregătit din toamnă. S-au făcut arături adînci și s-a transportat gunoiul la cîmp. Noi știm că gunoiul este un îngrășămint bun. Dar în anii trecuți noi îl aruncam în vatra satului și îi dădeam foc. Acum însă îl folosim.

În primăvară, terenul a fost discuit după care semănatul s-a făcut cu mașinile. La noi în Bărăgan se spune că în 10 zile porumbul trebuie să scoată capul. Și ca să-l tragem de urechi, i-am dat o boroană ca să distrugem scoarța și buruienile care căutau să iasă la supra-

față înaintea porumbului.

Înainte de a executa prașila a doua, noi am folosit din nou boroana aceea, pentru că ea este de folos atunci cînd se schimbă frunza porumbului, dîndu-i voie să se înalțe. La această prașilă s-a făcut și răritul porumbului. Totodată, după prașitoare s-a făcut și prașila cu sapa.

În ce privește prașila a treia, în multe sate din țara noastră, chiburii spun: „Măi Gheorghe sau măi Ioane, bagă rarița în porumb, pentru că rarița e bună; vîntul nu-ți dă porumbul jos, nu ți-l culcă”. Ei însă te duc cu vorba; în porumbul lor, ei nu bagă rarița; spun că n-au timp.

Noi anul acesta n-am folosit rarița și datorită acestui fapt, porumbul a crescut foarte frumos, și nu a fost culcat la pămînt. De aceea, eu spun tuturor țărănilor să înălțare și ei rarița; să facem din rarițe prașitori.

Membrii întovărășirii noastre m-au împuternicit să anunț consfătuirii angajamentele noastre. Noi vrem să depășim planul de producție pe anul acesta la grîu cu 50 la sută, iar la porumb cu 100 la sută.

Incheierea lucrărilor consfătuirii fruntașilor în agricultură

Marți la amiază au luat sfîrșit lucrările consfătuirii fruntașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 pentru obținerea unor recolte bogate.

În prezidiul consfătuirii se aflau tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, P. Borilă, N. Ceaușescu, acad. prof. Traian Săvulescu, C. Popescu, precum și fruntași ai recoltelor bogate, specialiști din domeniul agriculturii.

În loji se aflau tovarășii: general de armată Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, D. Coliu, I. Făzekaș, Constanța Crăciun, L. Răutu, Liuba Chișinevschi, M. Dalea, Stelian Moraru, C. Mateescu, Ghizela Vass, Ofelia Manole și alții.

Au fost prezenți conducători ai instituțiilor centrale de stat, eco-

nomice și culturale, ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și strălîni.

Sedința de închidere a fost prezidată de tov. Gh. Apostol, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

În continuarea discuțiilor au mai luat cuvîntul: medic veterinar Nicolae Andrei, directorul stațiunii experimentale zootehnice Popăuți, raionul Botoșani, Bugy Páll, președintele Sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare, Vasile Florea, țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bosia, regiunea Iași, și Covaci Sigismund, prim-secretar al Comitetului raional P.M.R.-Carei, regiunea Baia Mare.

Discuțiile, la care au luat parte 50 de persoane, au fost apoi încheiate.

Vorbitorii au împărtășit pe larg experiența pe care au dobîndit-o în diferitele sectoare ale muncii în agricultură. Ei au exprimat hotărîrea unanimă a maselor largi muncitoare de a-și spori în anul 1955 contribuția la dezvoltarea agriculturii.

Primit cu aplauze puternice, a luat cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, care a făcut o amplă expunere privind cele mai importante probleme ale agriculturii țării noastre, stabilind sarcinile sfaturilor populare, ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale celorlalte ministere, ale organelor și organizațiilor de partid, pentru mobilizarea tuturor forțelor în vederea dezvoltării agriculturii.

Expunerea a fost îndelung aplau-

dată. Participanții la consfătuire și-au exprimat cu căldură adevărată la planul de măsuri inițiat de partid și guvern pentru ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii în acest an și hotărîrea de a-l aduce la îndeplinire.

A vorbit apoi tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Cuvîntul de încheiere a consfătuirii a fost rostit de tov. Gh. Apostol, care a subliniat necesitatea mobilizării tuturor forțelor pentru realizarea sarcinii trasate de partid și guvern, aceea de a obține în anul 1955 o producție de cel puțin 2.000 kg. porumb (boabe) la hectar, 10 milioane tone de grîu și porumb.

Cu aceasta, lucrările consfătuirii s-au încheiat.

(Agerpres).

Cum ne-am organizat munca în vederea campaniei de însămînțări

Pînă mai acum patru-cinci ani oamenii de pe la noi obișnuiau să înceapă pregătirea muncilor agricole de primăvară tocmai cînd venea primăvara. Însămînțările nu începeau pînă nu „cînta cucul și înfloreau porumbarii”... Acum însă țărani muncitori din comuna noastră au început să învețe și să pună în practică regulile agrotehnice. Și pentru a aplica cu mai multă izbîndă regulile agrotehnice, trebuie în primul rînd să se înceapă din vreme muncile agricole.

Pregătirile pentru campania muncilor agricole de primăvară le-am terminat de aproape o lună de zile, primind titlul de comună fruntașă pe raion. Deocamdată ne ocupăm cu săpatul grădinilor și curățatul pomilor, iar cei care mai au bălegar în platforme, îl transportă pe ogor. Din primele zile bune de muncă noi sîntem hotărîți să pornim cu toate forțele pentru terminarea la timp a însămînțărilor și a îngrijirii culturilor. De pe acum ne-am făcut un plan bine chibzuit și împreună cu tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular comunal am luat o serie de măsuri. Astfel, pentru a funcționa din plin pe toată durata campaniei, cele trei centre de reparat unelte au fost aprovizionate cu cărbunii necesari la ascuțitul țarelor de plug, la micile reparații ale uneltelor care se vor defecta în timpul muncii, precum și la potcoavii vitelor.

Planul nostru de muncă prevede să terminăm însămînțările de primăvară în aproape 30 zile lucrătoare. În acest scop va trebui să iasă la arat zilnic un număr de circa 80 atelaje. La ultima adunare populară de la căminul cultural mulți țărani muncitori, printre care Georgescu Constantin, Măiță Ion, Florescu Anton și Gheorghe Ion și-au luat angajamentul nu numai să termine semănatul la vreme, dar să facă și unele munci de îngrijire a culturilor, cum ar fi: grăpatul semănturilor de toamnă, tăvălugitul semănturilor ale căror rădăcini s-au descălțat din cauza ploilor, scurgerea apei de pe ogoare și altele. Spi-leanu Nicolae, Giulescu Virgil și Firtat Dumitru și-au pus în gînd ca numaidecît ce și însămînțeze ogoarele lor să ajute și pe cei rămași în urmă. O parte din participanții cercului agrotehnic al cărui lector este tovarășa Păunescu Maria, și-au făcut de pe acum marcaje pentru semănatul porum-

bului în cuburi așezute în pătrat. Ei au văzut cu ochii lor cum Gheorghe I. Gheorghe, care a însămînțat porumbul în pătrat, a scos anul trecut aproape 1.200 kg. porumb la pogon, recoltă îndoită față de cele ale altor țărani muncitori.

Noi știm că planul nostru de muncă nu se va îndeplini dacă nu vom duce continuu o muncă de îndemn și popularizare a exemplilor bune. Pentru aceasta, vom folosi mai mult gazeta de perete, panoul cu frunzași și codași, fotomontajele cu aplicarea metodelor agrotehnice, lecțiile cercului agrotehnic și conferințele de la căminul cultural. Vom pune tablouri de frunzași la casele țărănilor muncitori evidențiați în muncă. Cu ajutorul deputatilor vom căuta să întărim și mai mult întrecerile între circumscripții. În același timp însă noi tehnicienii agronomi vom avea grijă să fim cît mai mult în mijlocul țărănilor muncitori, pe ogor la locul de muncă.

N. Păunescu
tehnician agronom, comuna Giulești, raionul Olteu

Cînd lipsește controlul și îndrumarea

În raionul Calafat pregătirile pentru campania muncilor de primăvară au rămas mult în urmă. La S.M.T. Poiana și la gospodăriile de stat, bunăoară, au fost reparate doar trei sterturi din numărul total de pluguri pentru tractoare și semănători. În unele comune ale raionului mai stau încă nereparate numeroase pluguri, semănători, grape etc. În Pîșcu Vechi și Basarabi, reparațiile au rămas în urmă din cauză că atelierele de reparații au fost aprovizionate cu cărbuni deabia în ultima vreme. Conducerea cooperativelor din aceste comune nu s-au îngrijit la timp de transportarea cărbunilor de la depozit, iar la cooperativa din Tunarii Vechi, unde președintele este tovarășul Alecu Ion, nu s-au adus nici pînă acum geamuri pentru răsadnițe.

Mulți țărani muncitori din unele comune ca Moțaței, Seaca de Cîmp, Ciuperceii Vechi și altele, nu au semînțe corespunzătoare de mazăre, ovăz și cartofi, ei nu au fost îndrumați de către sfaturile

populare să și le schimbe în alte comune, cum sînt Pîșcu Vechi, Maglav, Tunarii Vechi, Poiana Calafat și Basarabi nu au fost selecționate și tratate nici măcar 1 kg. semințe. Tovarășii de la secția agricolă susțin că pe cuprinsul raionului funcționează 166 centre pentru încercarea puterii de încolțire a semînțelor. Dar adevărul este că puține dintre aceste centre își fac datoria, deoarece pe întregul raion au fost făcute doar 380 probe de încolțire.

Nici transportul gunoii pe ogoare nu s-a organizat bine în raionul Calafat. Dacă în comuna Poiana Mare s-au cărat pe ogoare aproape 100 tone gunoi, în alte comune s-a făcut foarte puțin în această privință. Așa se face că în comuna Basarabi au fost cărate pe ogoare numai 60 tone gunoi, iar în Pîșcu Vechi, unde tehnician agronom este Eugenia Teodorescu, doar cîteva care. În unele comune cum este de pildă Moțaței se mai practică obiceiul rău de a se arunca gunoii în rîpe sau la marginea satului.

De aceste lipsuri din raionul Calafat răspund și cei din comitetul executiv al sfatului popular raional, în frunte cu tovarășii Pătuleanu Gheorghe, președintele, Ionescu Mihai, secretarul și Belciug Ion, șeful secției agricole. Ei nu au efectuat controlul asupra sfaturilor populare comunale și a unor ingineri și tehnicieni agricoli, care au dat dovadă de o neîngăduită nepăsare în muncă. Astfel, Cîrstea Adriana, Gavrea Aurelia — prima de la circumscripția agrozootehnică Pîșcu Vechi, a doua de la circumscripția Calafat — se feresc să meargă pe teren pentru a învăța pe țărani muncitori cum să aplice practic regulile agrotehnice. Tehnicianul agricol Vasile Constantin din Maglav neglijază învățămîntul agricol de care răspunde în comună. Și astfel de exemple, din păcate, sînt multe în raionul Calafat.

Pînă la începerea hătăliei însămînțărilor ne desparte doar puțină vreme. În raionul Calafat sînt desulele posibilități pentru terminarea pregătirii muncilor agricole. Această depinde, însă, în primul rînd, de felul în care organele locale vor ști să și organizeze munca.

Aurel Băbeanu

Răspuns la întrebările cititorilor Ce avantaje au producătorii agricoli care contractează lapte de vacă

Țăranul muncitor Gheorghe P. Buzatu din comuna Gologanu, raionul Focșani, ne întreabă de ce avantaje se bucură producătorii care contractează 2.000 litri lapte de vacă.

Răspuns:

Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale și produse animale asigură avantaje importante și pentru producătorii care încheie contracte de livrare a laptelui. Ministerul industriei alimentare, prin unitățile sale contractante, poate încheia contracte pentru cumpărarea de lapte, în afară de unitățile socialiste, și cu producătorii individuali. În schimbul laptelui predat, aceștia se bucură de o seamă de avantaje. La încheierea contractului ei primesc o arvană de 50 la sută și furaje la prețul oficial de vânzare, (tărîțe lei 0,50 pe kilogram și șroturi lei 0,75 pe kilogram). Producătorii pot cumpăra mărfuri prin comerțul de împlinire pentru 50 la sută din valoarea laptelui livrat,

și lapte smîntînit cu 0,25 lei pentru kilogram, acolo unde se face smîntînirea. În afară de aceasta, în limita posibilităților ei pot cumpăra cu prioritate reziduri sau subproduse ale fabricilor de spirt, bere amidon, zahăr, precum și zer de la secțiile de prelucrare a laptelui.

Pentru cantitatea de 2.000 litri lapte livrat în cadrul contractării, producătorul are dreptul să procure mărfuri din comerțul de împlinire în valoare de 1.450 lei, dacă laptele a fost predat în perioada de iarnă (1 noiembrie—30 aprilie) și în valoare de 1.200 lei dacă laptele a fost livrat în perioada de vară (1 mai—30 octombrie).

Atunci cînd durata contractului cuprinde o parte de timp din perioada de iarnă și continuă și în perioada de vară, calculul se face în raport cu cantitățile de lapte predate în fiecare perioadă, aplicîndu-se prețurile de contractare respective. (Iarna 1,45 lei pentru litru și vara 1,20 lei pentru fiecare litru de lapte, cu un procent de 3,5 la sută grăsime).

La cîmp

În primele zile de primăvară, de îndată ce pămîntul se zvință, trebuie să arăm la 18—20 cm. adîncime, toate terenurile neurate din toamnă și să le grăpăm în aceeași zi. De asemenea, ogoarele și semănturile de toamnă le grăpăm de-a curmezișul brazdelor sau rîndurilor. Dacă semănturile au ieșit slabe din iarnă, le vom îngrășa cu mranită, bălegar bine putrezit sau îngrășăminte chimice, iar cele descălțate le tăvălugim. Pe terenurile unde apa băitește, trebuie să facem șanțuri de scurgere a apei. Pînă la ziua însămînțării, pe ogoare vom da cu extirpatorul, prășitoarea sau plugul fără cormană, ori de cîte ori apar buruienile.

Însămînțatul grîului, cruzului, ovăzului, florii soarelui, mazărei, macului, tri-

foiului și lucernei îl facem cît mai de timpuriu. Iar semănatul plantelor din epoca II-a ca porumbul, bumbacul, îl vom face cînd temperatura solului trece de 10 grade.

La grădină

În această perioadă trebuie să îngrijim semănturile din răsadnițe (să le udăm, aerisim, plivim) și să continuăm cu semănatul pătlăgelelor roșii și vinețe, ardeilor, castreșilor, etc. Cînd răsădirile au 2—3 frunze, e bine să le transplantăm (repi-căm) la alte răsadnițe, căci în felul acesta obținem răsăduri mai viguroase. Pe la

mijlocul lunii începem călirea răsădirilor de varză și conopidă, pe care mai apoi le vom planta în cîmp.

Tot acum semănăm direct în cîmp ridichile de jună, salata, ceapa, adăci-noasele și alte legume.

La livadă

Continuăm și acum stropirile și tăierile la pomi pînă în momentul cînd mugurii se umflă. De asemenea, răzuim frunchiurile de mușchi și licheni, le văruim, apoi ungem rănile de pe ramuri cu ceară de altoit sau cu ulei ars. Săpăm pămîntul din jurul pomilor, iar printre rînduri arăm și îngrășăm

terenul — în cazul cînd aceste lucrări nu le-am făcut de cu toamnă. Pomii uscați îi scoatem, apoi facem gropile pentru plantările de primăvară, pe care le începem la sfîrșitul acestei luni.

La vie

Pe terenurile desfundate din toamnă pentru noi plantații de vie, nivelăm pămîntul și facem pichetatul, iar la sfîrșitul lunii începem plantatul. Tot atunci facem dezgropatul viilor, dacă pericolul înghețurilor a trecut. Apoi controlăm mugurii, stabilim numărul de coarde ce trebuie să lăsăm și începem tăierea vitelor.

În creșterea animalelor

O grijă deosebită trebuie să avem și în această lună pentru vitele de muncă pentru ca acestea să iasă la lucru cît mai viguroase. De aceea, cailor le dăm pe lingă fîn, și ovăz, iar la boi fîn cu porumb uruit. Întrucît acum este perioada fătării la animale, în special la oi, o mare atenție trebuie să dăm vitelor pline. Acestea le hrănim cu fîn de calitate (nicidecum alterat) ca fîn de lucernă, trifoi, etc. În primele zile de la fătare mieii îi ținem în boxe împreună cu mamele lor, iar alăptarea o vom supraveghea zilnic.

Dacă vremea se menține frumoasă, putem duce stupii în prisacă. Facem revizuirea stupilor, iar coloniilor lipsite de hrană la tur-năm sirop în faguri.

Baci Istvan, grădinarul

Pe grădinarul Berețchi Ștefan nu l-am întâlnit la colectivă. Era plecat la o consfătuire cu fruntașii legumicoli. Mi-au vorbit despre el tovarășii lui de muncă, Modi Alexandru, Szabo Mihail, Molguț Gheorghe și alții. Doar e mândria colectivștilor din Salonta.

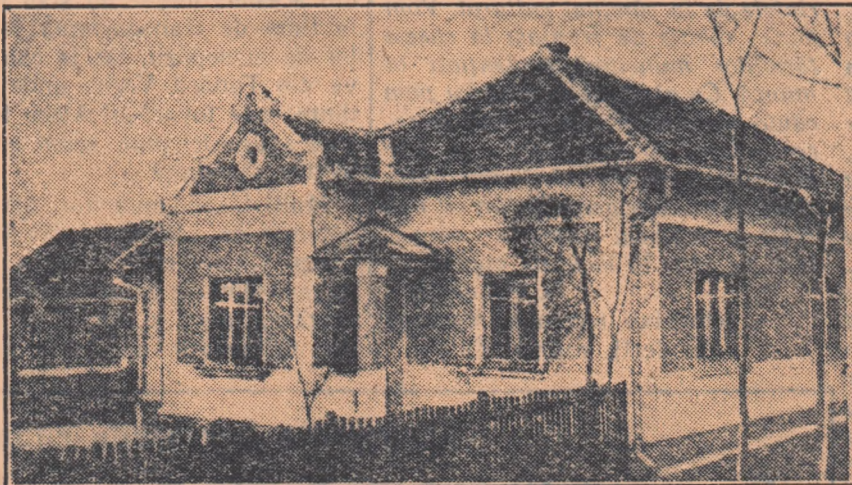
...Baci Istvan Berețchi a venit în colectivă cu vreo trei ani în urmă. A adus pământ puțin, vreo 3 jugăre, că n-avea mai mult, în schimb a venit cu experiența sa de grădinar pe care o căpătase în anii lungi de argăție la moșia lui Marcovici. Dar în aști trei ani de când e colectivist, multe s-au schimbat în viața lui baci Istvan. Acum — așa cum îi spun deseori tovarășii de muncă — a devenit învățat. În timpul liber citește cu drag cărți în special din cele agrotehnice. Și îi place să pună în aplicare multe din cele învățate acolo. Anul trecut, brigada legumicolă condusă de el a obținut o recoltă de roșii de peste 20.000 kg. la hectar și pepeni — zahăr nu altceva — de peste 18 kg. bucata. Nicăieri prin părțile Salontei nu s-au mai obținut asemenea recolte.

E singur baci Istvan, n-are familie, dar a muncit în colectivă cît doi. La împărțirea veniturilor, a dus acasă produse cum n-a avut niciodată în viață. Peste 1.200 kg. porumb, peste 1000 kg grâu, 180 l. vin, 315 kg. floarea soarelui, brînză, miere de albine, zarzavaturi, furaje, peste 3.000 lei și multe altele. Și-a tăiat omul de sărbători un porc de peste 250 kg. din cei trei pe care și-i crescuse în ogradă. Iar acum, în preajma primăverii, și-a cumpărat mobilă și material de construcție. Să-și clădească o casă nouă.

„În timpul verii, cînd nici nu se luminează bine de ziua, îl vezi pe micuriniștii nostru în grădină. Acum, iarna, îl întâlnești în seră făcînd experiențe. Acest om, de peste 55 ani, deabia acum în colectivă își vede visul tinereții împlinit: un trai liniștit și fericit, rodul muncii îmbelșugate. Iar noi colectivștii îl ajutăm și ne mîndrim cu el“. Acestea sînt cuvintele pline de admirație pe care mi le-a spus tînărul Molguț Gheorghe, despre baci Istvan, grădinarul.

L. Șerbu

Se împlinesc 6 ani de la istorica ședință plenară a C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, care a deschis țărânimii noastre muncitoare drumul spre o viață nouă, îmbelșugată. S-au scurs doar 6 ani. În acest timp însă, minunate transformări s-au produs în satele patriei noastre. Zeci de mii de țărani muncitori s-au unit în gospodării agricole colective, în întovărășiri agricole și în asociații simple de cultivare în comun a pămîntului. Muncind pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor, aplicînd metodele agrotehnice înaintate, ei au obținut din an în an recolte tot mai bogate. Munca lor însușită a fost și este răsplătită din plin. Totodată și țărânii muncitori individuali se bucură de un ajutor tot mai mare din partea statului, pentru a obține recolte bogate și a-și ridica neconținut nivelul de trai.

Mulți colectivștii din Berveni, raionul Carei, își construiesc azi case noi. Viața lor devine tot mai bogată, mai frumoasă. Iată în fotografie casa harnicului colectivist Paul Strau, construită de curînd.

Mai mulți țărani muncitori din comuna Belinț, raionul Lugoj, s-au unit într-o asociație simplă de cultivare a plantelor tehnice. În fotografie: țăranul muncitor Romulus Mihăescu semnează actul de constituire al asociației.

Popas la întovărășirea din Decea

Decea, raionul Aiud...

Fac popas. De la haltă pînă-n sat nu sînt mai mult de 600 metri. Sat cu așezări curate, cu așezări de oameni gospodari. Și într-adevăr — asta am aflat-o mai tîrziu — decenii știu să-și gospodărească avutul. Incredători în mlădița noului, în 1952, 86 familii și-au adunat pămînturile (160 hectare) la un loc, și uneltele, și-au hotărît să-și chivernisească avutul împreună. „Că de, unde-s mai multe capete, și treaba iese mai cu spor“, obișnuiau ei să spună ori de cite ori erau întrebați cum merge treaba. Dar ei mai știau ceva și anume, că pămîntul fiind tot o bucată, mașinile nu vor avea nici o stavilă... Așa s-a înfiripat întovărășirea „Drumul Socialismului“ în Decea. Nu mai tîrziu decît la un an după aceea, s-a pus temelie temeinică și gospodăriei colective. Printre cei care au înțeles că rod și mai bogat și viață și mai îndestulată numai în gospodăria agricolă pot avea, au fost și cele 10 familii din întovărășire care i-au pășit cu încredere pragul. Dar întovărășirea nu s-a destrămat, ci dimpotrivă, a crescut și munca a devenit mai spornică. Metodele agrotehnice înaintate folosite de întovărășii au făcut-o mai spornică. La porumb de pildă au obținut 1.500 kg. boabe în medie, la hectar. Recolte mari au obținut și la alte produse. Dar decenii au ținut mai mult să-mi vorbească despre planurile lor de viitor. În anul acesta sînt hotărîți să semeze 5 hectare porumb și 3 hectare cartofi în cuiburi dispuse în pătrat. Vor să culeagă 2.000 kg. porumb boabe la hectar și 18 mii kg de cartofi la ha. Și ei știu ce pot. Dar mai știu ceva: că și Alexandru Rațiu, președintele, cînd vrea ceva, apoi nu se lasă cu una, cu două. Om destoinic Alexandru Rațiu... El vrea ca întovărășii să nu ducă lipsă de nimic. De aceea și în acest an au făcut contract pentru 10 hectare sfeclă și 6 tutun. Ultima hotărîre care grăiește despre contractarea de legume, ei o cunosc bine. Și au trecut de îndată și la înfăptuirea ei: au încheiat contract pentru 1,50 hectare legume. Atît pot deocamdată. Da! Deocamdată...

Ana Ioniță

Colectiviștii din comuna Bondița, regiunea Cluj, își pregătesc încă de pe acum un an rodnic, îmbelșugat. În lădițe speciale ei au încercat puterea de încolțire la multe seminte.

Iată-l în fotografie cercetînd o probă de germinare.

Membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie“ din comuna Șemlac, raionul Arad, vor ca anul acesta să obțină o producție mare de cartofi.

În fotografie: cîțiva colectivștii tratează cartofii aleși pentru sămînță cu soluție de formalină pentru a-i pune la ierovizat.

Programul unei mari dezvoltări a agriculturii în U.R.S.S.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a luat o importantă hotărâre în vederea dezvoltării continue a agriculturii țării. De data aceasta este vorba de mărirea producției animale.

De ce dă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice însemnătate atât de mare agriculturii? Iată de ce. Războiul a frânat vremelnice dezvoltarea agriculturii U.R.S.S. și i-a provocat mari pagube. Deosebit de mult a avut de suferit creșterea vitelor. În regiunile ocupate vremelnice, cotropitorii hitleriști au tăiat sau au dus în Germania 17 milioane capete de vite cornute mari, 20 milioane porci, 27 milioane oi și capre și 110 milioane păsări de casă.

Cu toate acestea, greutățile provocate de război și de seceta din anul 1946 au fost foarte curând biruite. În anii care au urmat producția agricolă a țării a crescut necontenit. În anul 1954, ca urmare a îndeplinirii măsurilor luate mai înainte de partid și guvern, țara a obținut noi și importante succese. Unul din acestea este valorificarea pământurilor înfelenite și sporirea însemnată a recoltelor la hectar în regiunile Siberiei, Kazahstanului și Uralului. Aceasta a îngăduit ca în anul 1954 să se obțină mai multe grâne, cartofi, legume, carne, ulei, și alte produse decât în 1953.

Succesele agriculturii au contribuit, firește, și la dezvoltarea creșterii vitelor. În perioada 1 octombrie 1953—1 octombrie 1954 șeptelul de vite cornute mari a crescut în țară cu 1,9 milioane capete. Numărul

porcilor a sporit în aceeași perioadă cu 3,4 milioane capete, iar al oilor cu 2,6 milioane capete. Totodată a crescut și productivitatea vitelor.

Plenara C.C. al P.C.U.S. stabilește că în următorii 5-6 ani producția principalelor produse animale trebuie să crească de peste două ori. Se înțelege de la sine că pentru lărgirea producției animale se cere o îmbunătățire radicală a bazei furajere și înainte de toate mărirea producției de cereale. De aceea, Plenara consideră drept cea mai importantă sarcină a economiei naționale dezvoltarea gospodăriei cerealiere. Pentru ca pînă în anul 1960 recolta globală de cereale să ajungă la 10 miliarde puduri pe an.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini slujește ca temelie, industria grea. Pe baza dezvoltării necontenite a industriei grele se dezvoltă și industria ușoară

și alimentară, precum și agricultura.

Pentru recolta anului 1955 s-au însămînțat mult mai multe culturi de toamnă decât în anul premergător. Baza tehnică a S.M.T.-urilor, sovhozurilor și colhozurilor a fost completată cu sute de mii de tractoare, combine și alte mașini agricole. În primăvara acestui an se vor însămînța pe puțin 20 milioane hectare de pământuri destelente de curînd.

Cu prilejul discutării Bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a alocat pentru măsurile în domeniul agriculturii 65,2 miliarde ruble. Aceste mijloace asigură înzestrarea agriculturii cu cele mai noi mașini, lărgirea suprafețelor însămînțate, valorificarea de noi pământuri, crearea unei puternice baze furajere pentru creșterea vitelor.

S. NEBESNII

Convorbirea cu Ivan Cernenko, președintele colhozului „Stalin” din regiunea Sumsk, R.S.S. Ucrainiană

În acest an colhozul nostru va lupta pentru a obține un venit de cel puțin 6 milioane ruble, adică cu un milion de ruble mai mult decât anul trecut.

Pentru aceasta colhoznicii noștri se pregătesc intens de pe acum în vederea însămînțării de primăvară. S-au luat măsuri pentru a se stringe cât mai multă umezeală în pământ. În luna martie se vor aplica îngrășăminte suplimentare pe toate semănăturile.

Avem de gînd să folosim și mai larg cele mai noi metode ale agrotehnicii înaintate: iarovizarea și tratarea cu aer cald a semințelor, însămînțarea în rînduri, dese, încrucișate a culturilor de cereale, însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat a porumbului, florii soarelui, cartofilor și legumelor.

O atenție deosebită vom

da cultivării porumbului, care este principala noastră cultură furajeră. Pentru a spori recolta de porumb, vom folosi semințe din soiul hibrid „partizanka”.

Cu ajutorul S.M.T.-ului Ve'ikooktiabrskaja colhozul a dus o muncă stăruitoare pentru îmbunătățirea solului. Acum S.M.T.-ul ară ogoarele colhozului la adîncimea de 27—30 cm. Odată cu adîncirea stratului de arătură se aplică o cantitate mai mare de îngrășăminte organice și minerale.

De pe acum noi am dus pe ogoare mai mult de 6.000 tone de bălegar și o cantitate îndestulătoare de îngrășăminte minerale.

Colhozul va executa muncile de cîmp cît mai repede cu putință. În acest an, de pildă, avem de gînd să însămînțăm cerealele pe o suprafață de 2.300 ha. în 4 zile lucrătoare.

Toate cele opt brigăzi de cîmp sînt gata să iasă la lucru. Inventarul agricol a fost reparat în întregime. Au fost curățate toate semințele de soi. S-au făcut lucrări de reținere a zăpezii pe o suprafață de 850 hectare. Se lucrează de zor la prepararea ghivecelor nutritive.

În colhoz funcționează cursuri agrozootehnice de trei ani, la care colhoznicii își îmbogățesc cunoștințele. La noi aceste cursuri au fost absolvite de peste 200 de colhoznici, care au căpătat titlul de maiștri ai agriculturii socialiste.

Așa luptăm noi pentru recolte mari, pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei obștești, temelie viștii îmbelșugate a colhoznicilor.

Cărți noi apărute

A. Belianicev: „PRIN PARȚILE KALUGAI” — Editura Cartea Rusă.

„E sărac pământul nostru și plugarul nu are nici un folos de pe urma lui” spuneau de mult țaranii de prin părțile Kalugăi.

Visul lor era să nu mai fie nevoiți a cumpăra pîine de la oraș, ci s-o frămînte din făina lor, să pună pe masa copiilor pîinea rumenă, atît de plăcut mirositoare. Astăzi nu numai pîine rumenă, plăcut mirositoare, dar tot ce le trebuie și din belșug, au col-

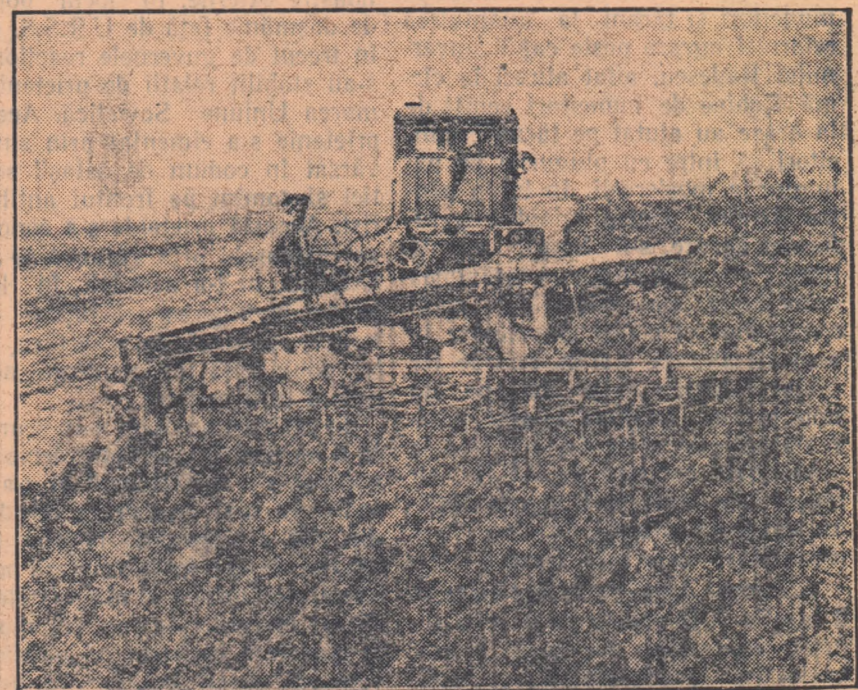
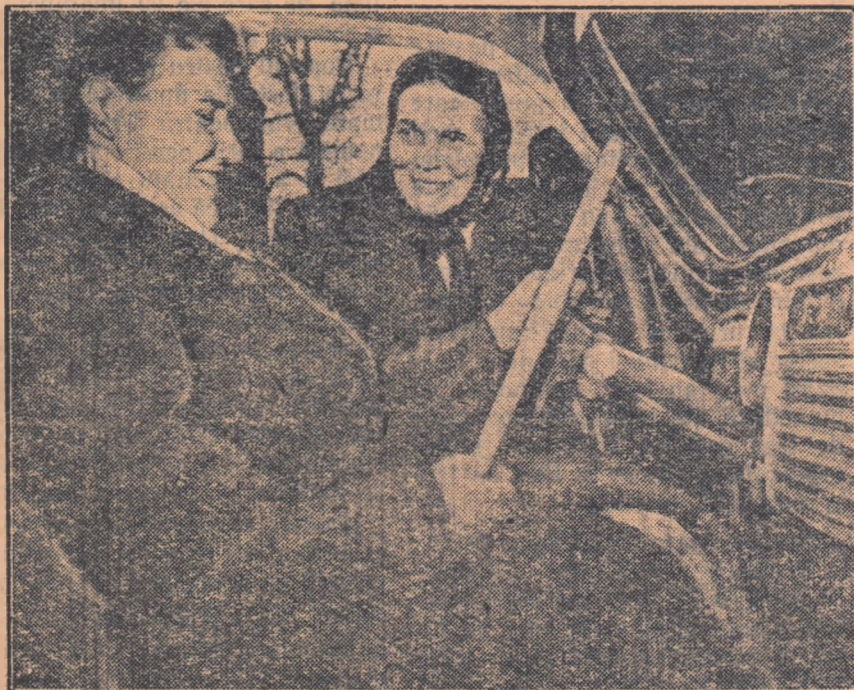
hoznicii de prin Kaluga. Dar pînă a ajunge aici cîte greutăți au fost învinse, cît s-a muncit! Din paginile cărții rămiți cu multa și folositoare cunoștințe.

L. Tatianiceva: „PE NOILE PĂMINTURI” — Editura Cartea Rusă.

Citind broșura aceasta pare că vezi viața vie și tumultuoasă a muncitorilor mecanizatori de pe pământurile înfelenite. Ca mîine, prin munca avîntată a oamenilor sovietici, aceste ț-

nuturi se vor schimba în ogoare rodnice.

Ne entuziasmăm odată cu Leonid Degtareenko, brigadierul destoinic atît de iubit de colectivul ce desțeleneste pământurile virgine ale colhozului „Krasnii Oktiabri”. O îndrăgim de îndată pe tînăra comsolistă Katiușa, ce a venit tocmai din Kopeisk în colhozul din raionul Oktiabri-ski. Leonid, Katiușa, nedespărțiii prieteni Kolea și Sașa, toți sînt uniți în același gînd: să dăruiască agriculturii noi pământuri, să facă să crească astfel bogăția patriei lor dragi.

Cu prilejul unei consfătuiri a mulgătoarelor fruntașe din regiunea Riazan, vestita mulgătoare Praskovia Nikolaevna Kovrova a fost premiată de Comitetul de conducere al Expoziției Agricole Naționale de la Moscova cu un automobil „Pobeda”.

În fotografie o vedem pe Praskovia Kovrova. Alături de ea, conducînd mașina, se află fiica sa care este studentă.

În urma Hotărîrii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la redarea agriculturii a noi suprafețe de terenuri, în Altai s-a pornit o mare campanie de desțelenire a mii și mii de hectare.

Clîșul ne arată pe tractoristul Aleksandr Gruzîncev lucrînd la desțelenirea unei pășuni. De acum încolo se vor obține și de pe aceste locuri recolte bogate de cereale.

Zece ani de la venirea la putere a primului guvern democrat din țara noastră

La 6 martie anul acesta se împlinesc 10 ani de când — ca rezultat al luptei maselor muncitoare conduse de Partidul Comunist — a venit la cîrma țării primul guvern democrat din țara noastră.

Victoria de la 6 martie 1945 a fost posibilă datorită împrejurărilor favorabile create prin eliberarea țării noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică. Înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice a dat peste cap planurile cercurilor imperialiste din apus, care urmăreau să ia locul ocupanților hitleriști și să subjuge România și celelalte țări din sud-estul Europei.

În țara noastră, de la 23 August 1944 pînă la 6 martie 1945 la cîrma țării s-au schimbat cîteva guverne a căror majoritate reacționară a căutat să împiedice democratizarea Romîniei, să saboteze lupta pe frontul antihitlerist, să readucă în cele din urmă stăpînirea burghezo-moșierească și să vîndă imperialiștilor independența națională a țării.

Împotriva acestei încercări de a restabili vechile rînduiri ale regimului burghezo-moșieresc s-au ridicat păturiile cele mai largi ale poporului nostru, conduse de comuniști. Masele populare conduse de partid au dus o luptă hotărîtă pentru zdrobirea puterii de stat a burgheziei și moșierimii, pentru instaurarea puterii populare, pentru prietenie cu Uniunea Sovietică și ducerea pînă la capăt a războiului antihitlerist, pentru reforma agrară și democratizarea țării. Luptînd pentru încheierea și stringerea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, Partidul Comunist a demască partidele burghezo-moșierești și pe social-democrații de dreapta, izolîndu-i astfel de masele largi ale oamenilor muncii de la orașe și sate.

Poporul muncitor a urmat cu încredere partidul. Zeci de mii de muncitori și țărani muncitori, înfruntînd cu eroism baionetele și gloanțele jandarmilor, au izgonit din prefecturi și primării elementele fasciste. De asemeni muncitorii au curățat întreprinderile de legionari și alte elemente fasciste care saboteau producția. În acest timp partidele burghezo-moșierești se opuneau cu încăpăținare înlăptuirii reformei agrare. Partidul a chemat pe muncitori și țărani la înlăptuirea reformei agrare peste capul guvernului Rădescu, aflat atunci la cîrmă. Echipe de muncitori veniți de la orașe au ajutat pe țărani muncitori să intre cu plugurile pe pămînturile moșierești. În lupta pentru pămînt, pentru înlăptuirea reformei agrare, s-a întărit alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, s-a consolidat rolul conducător al clasei muncitoare în această alianță. La încercările călăului Rădescu de a întrona din nou, printr-o lovitură de stat, puterea burgheziei și moșierimii, masele muncitoare conduse de P.C.R. au impus prin luptă, la 6 martie 1945, un guvern democrat, în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

Guvernul democratic instaurat la 6 martie 1945 moștenește o grea situație economică. Producția industrială era dezorganizată; agricultura se afla într-o cruntă înapoiere, iar transporturile erau mult îngreunate de marile distrugerii pricinuite de război. La acestea se adăuga sabotajul reacțiunii care căuta să adîncească haosul și dezorganizarea economiei țării pentru

Conferința va fi ținută în toate căminele culturale și casele de citit duminică 6 martie 1955

a împiedica instaurarea unui regim cu adevărat democratic în România.

În primele zile ale existenței sale, guvernul a trecut la legiferarea reformei agrare pe care masele țărănești, conduse de partid, începuseră să o aplice încă cu cîteva săptămîni înainte. În felul acesta a fost sfărîmată puterea economică și politică a moșierimii. Reforma agrară a dat 1.109.000 ha. pămînt la un număr de 918.000 țărani săraci, fapt care a dus la întemeierea a peste 400.000 de noi gospodării țărănești și la întărirea altor 500.000 gospodării mici care și-au sporit și întărit proprietatea. (Se vor introduce date și fapte din comuna respectivă privind numărul țărănilor muncitori împrumăriți, suprafața primită, nume de țărani muncitori împrumăriți).

În lupta pentru instaurarea guvernului democratic au participat alături de poporul român, oamenii muncii din rîndurile minorităților naționale. În România burghezo-moșierească partidele reacționare au întretinut arma otrăvită a naționalismului burghez, pentru a fărâmița forța unită a maselor, pentru a le ține mai ușor în regimul de crîncenă exploatare. Programul noului guvern prevedea o serie de măsuri care aveau drept scop asigurarea egalității de drepturi între toți oamenii muncii cetățeni ai țării noastre, indiferent de naționalitatea lor. Dezvoltarea ulterioară a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru, proclamarea Republicii Populare Romîne, a dus la încheierea prieteniei între toți oamenii muncii, la frăția între poporul român și minoritățile naționale.

Guvernul democratic instaurat la 6 martie a avut în fața sa și a rezolvat cu succes, avînd sprijinul maselor, probleme grele ca: repunerea în funcțiune a numeroase întreprinderi, normalizarea circulației pe căile ferate, normalizarea activității administrației țării, îmbunătățirea situației materiale a oamenilor muncii.

Schimbările în politica internă a țării au fost însoțite de schimbări însemnate în domeniul politicii noastre externe. În locul politicii de dușmănie față de U.R.S.S. dusă în trecut de guvernele reacționare, s-au stabilit relații de prietenie cu marea Uniune Sovietică. Această prietenie s-a cimentat prin singele vărsat în comun de ostașii sovietici și romîni pe frontul antihitlerist. Această prietenie s-a concretizat îndeosebi prin ajutorul pe care U.R.S.S. ni l-a acordat în lupta pentru învingerea greutăților economice, pentru refacerea țării, pentru dobîndirea independenței naționale a țării noastre.

În cei zece ani care s-au scurs de la 6 martie 1945, regimul democrat-popular s-a întărit mult și s-a dovedit cea mai democratică orînduire din cîte a cunoscut istoria țării noastre. Marea forță a puterii populare se oglîndește în minunatele realizări obținute de oamenii muncii în domeniul construcției pașnice.

În anii puterii populare industria socialistă a luat un mare avînt. Aceasta a fost cu puțință datorită faptului că prin actul naționalizării, din iunie 1948, principalele întreprinderi industriale ca și băncile, căile de comunicație, bogățiile subsolului, etc. au devenit bunuri

ale întregului popor. Conștienți de faptul că astăzi muncesc pentru ei, pentru întregul popor muncitor, muncitorii își sporesc eforturile pentru a da patriei produse mai multe și de mai bună calitate. Astăzi industria noastră produce mașini și unelte pe care sub regimul burghezo-moșieresc le importam cu bani grei. În 1953 producția industrială a depășit de două ori și jumătate nivelul producției din 1938 și de trei ori și jumătate pe cel din 1948.

Agricultura țării noastre a obținut și ea succese deosebit de frumoase în acești ani. Să ne întoarcem cu gîndul în trecut și să ne amintim cît de grea era viața țărănilor muncitori în timpul cînd robea pe moșiile boierilor sau la chiaburi. În vreme ce 610.000 familii de țărani muncitori aveau abia 320.000 hectare, numai 2.700 moșieri stăpîneau 3.375.000 hectare. Singură familia regală deținea 300.000 pogoane, pe care robeau zeci de mii de familii de țărani muncitori. Astăzi pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Urînd îndemnul partidului și cu ajutorul statului democrat-popular, sute de mii de familii de țărani muncitori s-au unit, pe baza liberului consimțămînt, în aproape 5.000 gospodării colective și întovărășiri agricole. La sate au luat ființă de asemenea, peste 600 asociații simple de cultivare a pămîntului. S-au creat 220 S.M.T.-uri, care pun la îndemîna țărănimii muncitoare mii și mii de tractoare, mii de pluguri de tractoare, semănători, cultivate, secerători-legători, batoze. Statul sprijină pe țărani muncitori cu gospodării individuale pentru a obține recolte bogate. Numai în ultima vreme partidul și guvernul au luat o serie de însemnate măsuri menite să ajute pe țărani muncitori la obținerea de recolte mari la hectar. (Vor fi date exemple de realizări obținute pe toate țărmurile în acești zece ani în comuna respectivă).

Nu de mult oamenii muncii din țara noastră au luat cunoștință de comunicatul Direcției Generale de Statistică. Cifrele cuprinse în comunicat oglîndesc succesele pe care le-a dobîndit poporul nostru muncitor în anul 1954. În anul care a trecut s-a continuat într-un mod accelerat dezvoltarea industriei grele. Deosebit de însemnat este sprijinul pe care l-au dat în 1954 muncitorii din industria grea, înzestrării tehnico-materiale a agriculturii pentru a se lichida rămînea în urmă a acestui important sector al economiei naționale. Realizări mari au fost dobîndite de muncitorii din industria mărfurilor de larg consum. În acest sector producția a crescut în 1954 cu 10,5 la sută față de 1953.

Succese frumoase au fost obținute în sporirea producției agricole. În acest scop, în anul 1954, s-au luat o serie de măsuri care au făcut să se obțină o cantitate de peste 9.000.000 tone cereale, datorită, în primul rînd, recoltei mari obținute la cultura porumbului. Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe 1954, sînt dovada muncii pașnice, de construcție a vieții noi, în care își unesc eforturile oamenii muncii de pe tot cuprinsul țării.

Aceste succese nu sînt de loc pe placul imperialiștilor care ar vrea să întoarcă roata istoriei înapoi și să aducă din nou la noi în țară și în celelalte țări de democrație popu-lară stăpînirea moșierilor și capitaliștilor și jugul imperialist. Pentru realizarea planurilor lor nesăbuit de înrobire a popoarelor din întreaga lume, imperialiștii pregătesc un nou măcel mondial, încercuiesc baze militare țările iubitoare de pace, înjghebează tot felul de blocuri militare agresive, reîntar mează pe fasciștii germani și amenință lumea cu războiul atomic. Cercurile conducătoare americane încearcă cu înverșunare să distrugă relațiile normale dintre state, folosind spioni și trădători, simbrăș ai spionajului american fugiți din țările de democrație populară. Cu adîncă revoltă au aflat poporul nostru și oamenii cinstiți din întreaga lume de atacul tîlhăresc săvîrșit de o bandă de criminali legionari împotriva legății țării noastre la Berna, în Elveția.

Dar toate încercările desperate ale ațîțătorilor la război se izbesc de forța de neclintit a lagărului păcii și de împotrivirea mereu crescîndă a oamenilor cinstiți din toate priile lor țări. Țările lagărului socialist vor pacea și luptă pentru pace nu pentru că ar fi slabe. Un război dezlănțuit de războinicii imperialiști nu le va găsi nepregătite. Ele se ridică cu hotărîre împotriva războiului pentru a cruța omenirea de noi și îngrozitoare distrugerii și suferințe, pentru a-și putea pune toate forțele în slujba construirii vieții libere și fericite. Așa cum a arătat tovarășul Molotov: „Noi considerăm că acea parte care este într-adevăr sigură de forțele sale, nu va fi pentru război. Cei care sînt siguri de forțele lor, cei care sînt siguri de viitorul lor, n-au nevoie de război”. Dacă totuși cercurile imperialiste vor îndrăzni să dezlănțuie războiul, vor primi răspunsul binemeritat.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea sa ținută de curînd în fața Marii Adunări Naționale, a subliniat că: „O aventură militară îndreptată împotriva statelor europene iubitoare de pace se va alina pentru cercurile imperialiste agresive nu numai cu o simplă înfrîngere militară, ci și cu prăbușirea definitivă a orînduirii capitaliste pe care ele își imaginează că o servesc prin actuala lor politică”.

Poporul nostru muncitor își sporește eforturile muncind cu și mai mare avînt pentru dezvoltarea economică a țării, pentru întărirea patriei și a capacității ei de apărare, convîns fiind că astfel servește interesele păcii. Una din sarcinile importante care stă în fața noastră pentru întărirea și dezvoltarea patriei noastre, este bătălia pentru obținerea, în anul acesta, a unei recolte de 10 milioane tone grîu și porumb. Nu încapă îndoială că harul nostru țărănimii muncitoare va realiza și această sarcină pusă de partidul și guvernul nostru.

Oameni ai muncii din agricultură! Pregătiți temeinic campania agricolă de primăvară. Țărani muncitori! Nu pierdeți nici o zi, nici un ceas bun de lucru, nu ocupați-vă nici un efort pentru desfășurarea cu succes a muncilor agricole de primăvară în vederea obținerii unei recolte mari la hectar. Printr-o muncă îndrîjită, să întărim semnăturile noastre puse pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Harnici la muncă și dirji luptători pentru apărarea păcii sînt tractoriștii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploiești.

Lăsînd pentru o clipă lucrul, ei își pun semnătura pe Apelul de la Viena

Adunarea obștească din comuna Vinători

In acea duminică se adunaseră mai mulți oameni ca de obicei la căminul cultural din Vinători, raionul Sighișoara. Această adunare avea o deosebită însemnătate pentru localnici. Vestea că va începe strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena a străbătut lute în tot satul.

După citirea Apelului în limbile romînă și maghiară, mulți dintre cei aflați în sală s-au înscris la cuvînt și prin vorbe simple și-au arătat dragostea ce-o poartă păcii și ura lor împotriva celor care caută să dezlănțuie un război atomic.

— Eu — a spus Constantin Elena — voi fi prima care voi semna Apelul, fiindcă sînt acea mamă în-

durerată, care după urma războiului dezlănțuit de hitleriști mi-am pierdut singurul meu fiu. De aceea, chem pe toate mamele și gospodinele cinstite din comuna noastră să fie în primele rînduri ca să-și pună semnătura pe Apelul de la Viena. Printre cei înscrisi la cuvînt a fost Buzaș Dumitru, fruntaș al recoltelor bogate. Semnînd Apelul, el și-a luat angajamentul ca prin muncă dîrză să obțină recolte bogate în acest an.

Pe Apelul de la Viena s-au așternut în aceeași zi peste 450 semnături, iar în următoarele două zile numărul celor ce și-au pus semnătura pe Apel a crescut la 700.

Ciubotaru Ion
corespondent

Au semnat cu toții Apelul de la Viena

Cetățenii comunei Luncoiu, raionul Brad, au răspuns cu însuflețire chemării Consiliului Mondial al Păcii de a semna Apelul de la Viena. Numai într-o singură zi echipele de strîngere a semnăturilor au strîns 663 semnături. Pînă la 14 februarie toți cetățenii din comună semnaseră Apelul împotriva pregătirilor războiului atomic.

Punîndu-și semnătura pe Apelul de la Viena, țărani muncitori din satele comunei Luncoiu sînt hotărîți ca de îndată ce timpul va îngădui, să înceapă muncile de primăvară, să dobîndească în acest an o recoltă mare la hectar.

F. Bencea
corespondent

Cuvîntul lui Gh. Trușcan

Intre cei dintîi care au semnat Apelul de la Viena în comuna Pătrăuți, raionul Suceava, au fost: A. Solonari, V. Gorgan, D. Leghiu.

Cînd una dintre echipele de strîngere a semnăturilor a ajuns la casa lui Gh. Trușcan și a stat de vorbă cu el, acesta a spus:

— I-am crescut și l-am purtat la școli și facultăți

pe feciorii mei. Ei sînt folositori oamenilor. Nu vreau să-i văd șchilozi sau să-i pierd, ci să mă bucur de ei. Semnez de aceea Apelul cu toată încrederea că milioanele și milioanele de semnături ale acelor ce vor pace or ține în frîu poftele de război ale imperialiștilor din apus.

V. Rodinciu
corespondent

Prezintă program brigada artistică de agitație „Spinul”

„Aici centrul de radioficare Surduc” răsună în difuzoare un glas. Glasul crainicului stației locale! Nu! De astă dată vorbea prezentatorul brigăzii artistice de agitație „Spinul” din satul Var, comuna Tihău, raionul Jibou. Prin case și pe uliți oamenii s-au strîns ciorchine în jurul difuzoarelor. Pe semne se auzise și în Surduc de faima brigăzii celor din satul vecin, Var.

In sunetele unei melodii plăcute brigada își face prezentarea. Cuvinte spuse cu multă căldură și din inimă împărtășesc dorința fierbinte de pace a țărănilor muncitori din Var, hotărîrea lor ca prin muncă încordată să obțină recolte mari la hectar să pună temelie trainică păcii. In vreme ce brigada fredonează în murmur cîntecul „Liliacul”, prezentatorul amintește ascultătorilor despre vitejia ostașilor sovietici, eliberatorii poporului nostru și ai altor popoare, străjeri de neînviș ai păcii.

Programul brigăzii aduce apoi pe ascultători la preocupările satului. Cuvinte frumoase și de laudă sînt închinare frunțașilor în pregătirile muncilor de primăvară ca Prodan Ambrozie, Petran Ioan, Pop Ioan

și alții. Cu versuri usturătoare sînt înțepați codașii și cei care se mai țin de obiceiuri vechi.

Un uruit neîntrerupt de tobe mărește atenția ascultătorilor. Prezentatorul deapănă în versuri o poveste adevărată:

A fost la școala Var
Un pod, a fost odată,
A fost și gard în jurul școlii

Și-acuma nu mai este.

Cu cei din comitetul executiv care nu se îngrijesc de buna gospodărire a comunei și se ocupă prea mult de alte lucruri, cum face secretarul șfatului popular, Iliescu Gheorghe, critica brigăzii e tăioasă. Nu este cruțată nici Suzanica, vînzătoarea de la cooperativă care, ocrotită de

conducerea cooperativei, nu-și face datoria.

Cuvintele de încheiere ale prezentatorului:

Am spus-o la radioficare
Ca să știe orîșicare
Că oricine va greși
Brigada îl va „ochi”,

stîrnesc rîs, mulțumire și multă luare amînte în rîndul ascultătorilor.

Un schimb de cuvinte, pe o melodie cunoscută, din partea locului, între un solist și brigadă, îndeamnă pe țărani muncitori să muncească cu rîvnă pentru obținerea unei recolte bogate. Indemnul brigăzii de agitație găsește bună primire în rîndul ascultătorilor, care depun neîncetat străduințe să obțină recolte mari la hectar.

A. Vasilescu

VEȘTI CULTURALE

Oaspeți pe scenele căminelor culturale

De curînd, o brigadă a teatrului de estradă din București a vizitat o seamă de sate ale raionului Buhuși, între care Cîndești, Valea lui Ion, Blăgești, Bahna, Podoleni, etc. Programul a cuprins scenete,

monoloage, dialoguri, în care sînt luați în zeflema cei care mai cred în vrăji și descîntece, criticași codașii, birocrății.

Membrii echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale au avut multe

de învățat de la oaspeții lor. Peste tot spectatorii veniți în număr mare i-au invitat pe artiștii din București să mai poftescă prin satele lor.

T. Vasilache
corespondent

Program artistic dat de colțul roșu

De curînd, la colțul roșu de la gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă” din satul Chiinciuș, raionul Tîrnăveni, a avut loc un program artistic. Programul a fost difuzat și prin stația de radio-amplificare din

sat. La deschiderea emisiunii locale, comunistul Cîndea Vasile a citit conferința „Să ne pregătim temeinic pentru muncile agricole de primăvară”. Apoi tovarășa Nanu Anica a citit articolul de fond din ziarul „Scînteia Tineretului” intitulat „Pen-

tru folosirea energiei atomice în interesul omenirii”. In continuarea programului au fost prezentate cîntece și recitări precum și piesa „Zestrea Ilenuței”.

Seulan Aurel
corespondent

Brigada artistică de agitație din Petrovaselo a fost între primele ce au luat ființă în regiunea Timișoara. Și tot între primele se străduiesc membrii ei să le fie brigada și acum la concurs.

Iată-i aici pe membrii brigăzii, printre care se află Gh. Pelici și Cristofor Andreevici, pe Gh. Brancov și Vichița Petrin la una din însuflețitele lor repetiții.

I. V. Stalin — continuator al învățaturii leniniste despre transformarea socialistă a agriculturii

Învățătura leninist-stalinistă arată că veriga principală a construcției socialiste e dezvoltarea în ritm accelerat a industriei grele și îndeosebi a industriei de mașini. Numai pe baza unei astfel de dezvoltări a industriei grele se creează o bază tehnică puternică pentru înflorirea tuturor ramurilor economiei și deci și a agriculturii.

Lenin a subliniat că transformarea socialistă a agriculturii izvorăște din necesitatea de a lega industria și agricultura într-un tot economic unic și puternic. El a arătat că nu se poate construi socialismul numai la orașe, ci și la sate. Prin genialul său plan cooperatist, Lenin a indicat calea ce trebuie urmată de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice pentru a ridica satul din crunta inapoiere ținut de capitalism. Unirea de bunăvoie a mijloacelor de gospodărie mici și mijlocii în mari gospodării, unde munca să se facă în comun și cu mijloace mecanizate, aceasta este drumul sigur al țărănimii muncitoare către fericire și belșug.

I. V. Stalin, marele continuator al genialei opere leniniste, a urmat neabătut și a apărat cu strășnicie învățăturile lui V. I. Lenin cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. Planul cooperatist al lui Lenin de atragere a țărănimii muncitoare spre socialism pe calea cooperatiei a fost dezvoltat mai departe și tradus în viață de C.C. al P.C.U.S. în frunte cu I. V. Stalin.

Stalin a dus o luptă neobosită împotriva tuturor deviatorilor, care sub diferite forme căutau să abată partidul de la linia dreaptă leninistă în privința transformării socialiste a agriculturii. El a combătut cu tărie și acele păreri și practici greșite a unor activiști care, în loc să ducă muncă de lămurire cu răbdare și perseverență, s-au făcut pe țărani să înțeleagă că e în interesul său să pășească pe drumul muncii în comun, foloseau constrângerea, metoda cu totul străină de linia partidului.

În nenumărate rânduri, prin scrierile și cuvântările sale, Stalin a subliniat însemnătatea atragerii țărănilor la mijloace în construirea socialismului. Un rol deosebit de important în transformarea socialistă a agriculturii au avut în U.R.S.S. învățăturile lui Stalin privitoare la artelul agricol (colhoz).

Urmind linia leninist-stalinistă de transformare socialistă a agriculturii, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a luptat neincetat pentru asigurarea unei puternice baze tehnice agriculturii. An de an sute de mii de tractoare și alte mașini agricole au luat drumul satelor. Agricultură sovietică socialistă a devenit încă de multă vreme agricultura cu cea mai largă mecanizare din lume. Numai în 1954 agricultura Uniunii Sovietice a primit 137.000 tractoare de uz general, socotite în tractoare de 15 cai putere, 147.000 tractoare prășitoare, 37.000 combine și sute de mii de alte mașini și unelte agricole.

Sporește neincetat recolta la hectar, noi și noi suprafețe de pământ sînt redade prin desțelenire agriculturii, crește parcul de vite. Hotărârile și măsurile luate în ultima vreme de Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic sînt urmate cu înflăcărare de întregul popor sovietic.

Aplicînd la condițiile țării noastre geniala învățătură leninist-stalinistă și experiența înaintată a P.C.U.S., Partidul Muncitoresc Român a indicat calea ce trebuie urmată de țara noastră în transformarea socialistă a agriculturii. Deosebită însemnătate prezintă în viața partidului și a poporului nostru rezoluția plenarei din 3—5 martie 1949. Partidul și guvernul țării au trecut la asigurarea agriculturii cu tractoare, combine, mașini și unelte agricole. În cele 220 S.M.T.-uri, numai în anul trecut au fost trimise 5.600 tractoare (socotite în tractoare de 15 cai putere) și mii de mașini și unelte agricole.

Tot mai mulți țărani muncitori se conving de foloasele muncii în colectiv. Numărul întovărășirilor împreună cu acela al gospodăriilor agricole colective se ridică acum la 5.000. De asemeni, au luat ființă în țara noastră 600 asociații agricole.

În politica sa de transformare socialistă a agriculturii partidul urmează întocmai linia leninist-stalinistă de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, temelia de neclintit a orînduirii noastre democrat-populare.

Succesele obținute de țara noastră în transformarea socialistă a agriculturii dovedesc justetea liniei partidului. Recoltele mari și veniturile frumoase obținute de colectiviști și întovărășiți de pe urma muncii în comun, sînt dovezi grăitoare, de netăgăduit, ale superiorității agriculturii socialiste față de mica gospodărie individuală.

Luptînd pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, partidul și guvernul acordă sprijin neincetat țărănilor muncitori cu gospodării individuale, în vederea ridicării producției la hectar. Anul acesta va trebui ca printr-o muncă încordată a tuturor oamenilor muncii din agricultură, în țara noastră să se obțină o producție cu mult mai mare decît anul trecut, producție care să contribuie la creșterea bunăstării și întărirea patriei noastre.

Din viața nouă a femeilor din patria noastră

Ținute de regimul burghez-moșieresc în umilință și întuneric, nu se află acum tînîm de activitate în care femeile patriei noastre să nu activeze cu dragoste și pricepere.

În medalia: Ioana Roman și Doina Mitea, fruntașe la S.M.T. Sintana. Arad; Floarea Drăgan din Sacoșul Mare, raionul Lugoj, deputată în sfatul popular al regiunii Timișoara. În mijloc se vede un grup de colectivistice din Șelimbăr-Sibiu, lucrînd în laboratorul cercului micierinist. Fotografia de jos înfățișează o sală a casei de nașteri din comuna Intorsura Buzăului, raionul Stalin.

CARNET EXTERN

Sărbătoarea alegerilor în Uniunea Sovietică

În 11 republici uniunale — Federația Rusă, Ucraina, Bielorusia, Gruzia, Lituania, Estonia, Letonia, Republica Moldovenească, Tadjikistan, Uzbekistan și Turkmenia, au început la 27 februarie alegerile pentru sovietele supreme și locale. În celelalte cinci republici așezate vor avea loc duminică, 6 martie.

Alegerile au însemnat o adevărată sărbătoare în orașe și satele sovietice. Încă din primele ore ale dimineții, în fața

secțiilor de votare s-au adunat numeroși oameni. La cele mai multe circumscripții electorale majoritatea covârșitoare a alegătorilor și-a îndeplinit datoria cetățenească încă în prima jumătate a zilei. De pildă, în Uzbekistan, pînă către amiază votaseră peste 90 la sută din alegători.

Desfășurarea alegerilor în cele 11 republici uniunale a prilejuit o strălucită manifestare a unității moral-politice a poporului sovietic.

Votul din Bundestag

Majoritatea reacționară din Bundestag (parlamentul Germaniei apusene) a strecurat prin votul său acordurile de la Paris. Acest vot este o nesocotire a voinei covârșitoare a poporului german care s-a ridicat împotriva acestor acorduri. Coaliția guvernamentală de la Bonn a dovedit încă odată că duce o politică de reîn-

viere a militarismului german și de pregătire a unui nou război.

Dar poporul german continuă lupta sa împotriva acordurilor adoptate în Bundestag, conștient că ratificarea acordurilor de la Paris pune în primejdie cauza unificării Germaniei și cauza păcii în Europa.

Rezultatele alegerilor din Japonia

La 27 februarie au avut loc alegerile pentru Camera inferioară a parlamentului japonez.

Potrivit rezultatelor încă neconfirmate oficial, cele 467 de locuri din Camera inferioară se repartizează astfel: „partidul democrat” al primului ministru Hatoyama: — 184 de locuri; partidul „liberal” al fostului premier Ișida — 112 locuri; partidul socialist de stînga — 90; partidul socialist de dreapta — 69; partidul muncitoresc-țărănesc — 3; partidul comunist — 2.

„Japonia s-a pronunțat net în favoarea restabilirii relațiilor normale cu U.R.S.S. și pentru o cit mai mare libertate de acțiune în raporturile sale cu Statele Unite. Ea a arătat, în același timp, ...că se opune remilitarizării”. Acestea sînt constatările observatorilor din Tokio — comunică agenția France Presse — în urma rezultatelor acestor alegeri.

Popoarele sînt hotărîte să stăvilească drumul războiului

De la o margine la alta a pămîntului, popoarele lumii se ridică împotriva umeltitorilor războiului atomic. Apelul de la Viena și-a găsit răsunele în toate țările de pe glob.

Din ce în ce mai mulți oameni cinstiți se alătură mișcării de luptă pentru pace. În Germania de apus mișcarea pentru pace se împletește strîns cu lupta împotriva reînvierii militarismului. Mii de delegați din orașele și satele Germaniei de apus au defilat în jurul Bundestagului, (parlamentului), împotriva ratificării acordurilor de la Paris, cerînd tratative în vederea unificării pașnice a Germaniei. Manifestanții purtau lozinci pe care se putea citi: „Vrem tratative și nu război”, „Mame germane, apărați-vă copiii”. Nici bastoanele de cauciuc și nici armele polițiștilor nu au putut astupa gura marelor dornice de pace și libertate.

În aceste zile, cînd contrar voinței poporului, în Franța s-a format un guvern reacționar, muncitorii și țărani adoptă rezoluții, string semnături de protest împotriva pregătirii războiului, împotriva ratificării acordurilor. Francezii au simțit mai mult ca alte popoare cruzimile și nelegiuirile săvîrșite de fasciști. În provincia Bologna, din Italia, numai în ziua de 15 februarie au fost strînse peste 50.000 semnături pe Apelul de la Viena. În Statele Unite ale Americii, Anglia, Canada și alte țări sosesc zilnic scrisori pe adresa ziarelor, în care cetățenii

cer să se pună capăt pregătirilor războinice.

Consiliul păcii din întreaga Indie a declarat ziua de 6 martie ca zi de protest împotriva unui război atomic. Odată cu această zi va începe campania de stringere a semnăturilor pe Apelul de la Viena în întreaga Indie.

În Japonia, America latină, Australia, Africa, în toate statele lumii, dragostea de pace îmbărbătează lupta continuă împotriva ațîțătorilor imperialiști la un nou război. În țările coloniale și în țările unde capitaliștii de toate soiurile stăpînesc puterea economică și politică, înrobînd popoarele, lupta pentru pace se împletește cu lupta pentru eliberarea națională și socială, cu lupta pentru cuceriri de libertăți democratice. Oamenii cinstiți din întreaga lume, partizani hotărîți ai păcii, își îndreaptă privirea plină de nădejde spre Uniunea Sovietică, conducătoarea lagărului păcii.

În țara noastră, ca și în celelalte țări surori, pacea este voința sutelor de milioane de oameni. Populația acestor țări a și depus zeci de milioane de semnături pe Apelul de la Viena. În orice colț de lume plături pline de minie se ridică împotriva imperialiștilor din apus care pun la cale războiul atomic. Semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii oamenii cinstiți de pretutindeni sînt hotărîți să depună toate eforturile pentru a stăvili drumul războiului.

Sub jugul exploataării

America de Sud. Continent al nesfîrșitelor cîmpii străjuite de munți bogați în minerale ce-și înalță piscurile semețe spre vîdub. Cîntecele și costumele pitorești ale localnicilor arată dorința lor de viață, de fericire. Și totuși, cît de mizeră le este viața țăranilor de aici! Aproape 90 la sută dintre ei nu cunosc nici buchea cărții, iar numărul celor fără de pămînt este nespuse de mare. În Columbia și Paraguay 90 la sută din țărani n-au nici un petec de pămînt, în Peru peste 80 la sută, iar în Ecuador și Venezuela peste 70 la sută.

ȚARA CELOR 16 MARI MOȘIERI

Uruguay se află în partea de răsărit a Americii de Sud, la mijlocul distanței dintre sudul și nordul continentului. Aproape întreaga suprafață a țării este o cîmpie mănoasă, dar

aducătoare de venituri numai unui număr restrîns de oameni. Căci 16 moșieri ocupă 400.000 hectare pămînt, ceea ce reprezintă jumătate din suprafața cultivabilă a țării. În schimb sute de mii de țărani n-au nici un petec de pămînt și nici chiar case. Cînd se lasă umbrele serii, coloane întregi de muncitori agricoli, lihniți de foame, se îndreaptă spre „paturile verzi”. Așa își numesc ei locurile de odihnă care nu sînt altceva decît poiene sub cerul liber, deseori plouați, își odihnesc trupurile istovite de muncă.

Pînă și guvernarea au început să-și dea seama de mizeria în care trăiesc acești oameni. Ziarul uruguaian „Justicia”, arată că la moșia Rincon de Carrasco muncitorii agricoli sînt nevoiți să lucreze cîte 14—16 ore pe zi în schimbul unui salariu de 4—5 pesos. Iar minimum de e-

xistență al unui om este de 10—12 pesos pe zi. Răspunzînd la întrebările unui ziarist care s-a îngrozit de mizeria în care trăiau oamenii aici, unul dintre muncitorii agricoli a arătat că „în 7 ani de cînd lucrez aici n-am văzut o situație mai bună. Ni s-a interzis să ne îmbolnăvim. Pentru o zi lipsită muncim alte 5 zile în plus. Legile noastre sînt stabilite de moșieri și oamenii lor”.

„Oare poate fi numită aceasta viață omenească?” se întrebă susnumitul ziar. Nu, aceasta nu-i viață de oameni. Dar guvernarea de aici au alte „preocupări” și nu se lasă înduplecați de necazurile și mizeria în care trăiesc țărani. E de ajuns că o duc ei bine și sînt laudați de stăpînii lor din Washington.

INCHILINO-UL CHILIAN

Vremea umedă și caldă ca și bogatele îngrășămintele de salpetru ce se găsesc din belșug în Chili, fac ca pămîntul acestei țări să fie cultivabil chiar și în regiunile muntoase. S-ar crede că țărani o duc mai bine. Totuși, altul este adevărul.

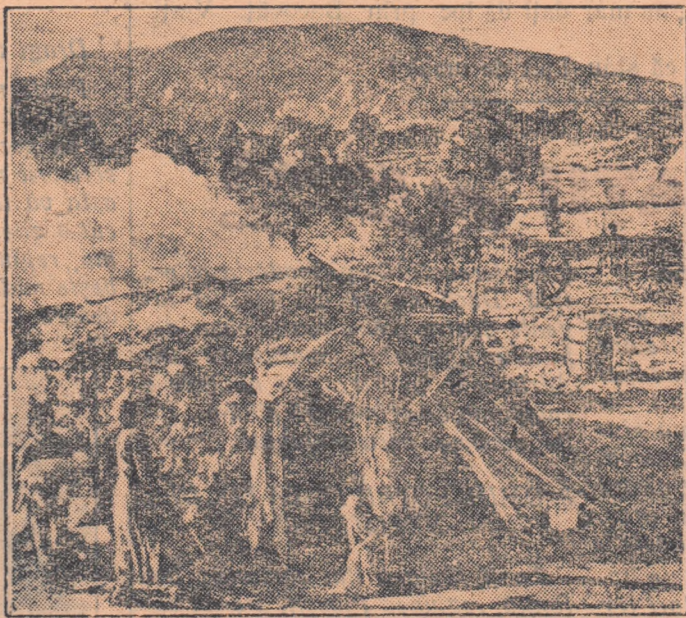
Datorită mijloacelor de producție primitive de lucrare a pămîntului, ca și lipsei de pămînt, țărani trăiesc la fel de mizer ca și în celelalte state din America de Sud. Ei sînt nevoiți să arendeze de la moșieri o bucață de pămînt, numită „inchilino”, în schimbul căreia sînt nevoiți să lucreze din zori și pînă în noapte pe pămîntul moșierilor.

Unul dintre istoricii chilieni, Elias Lisana, arată la ce munci grele sînt supuși acești inchilino. „Lucrînd toată ziua pe moșia stăpînului și chiar în zilele de sărbătoare, inchilino nu mai are timp să-și lucreze parcela de pămînt luată în arendă. Ea este luată de bătrîni, copii sau soții. Cînd vine vremea recoltării, toți membrii familiei sînt obligați să lucreze la moșier”.

Un țaran inchilino de pe moșia din Agua Fria a spus unui ziarist: „Numim această moșie închisoare, pentru că lucrăm ca și în dosul grațiilor. Dacă vrem să vindem ceva din recolta sau gospodăria noastră, sîntem obligați să vindem numai stăpînului și la preț pe care vrea el să-l stabilească. Locuința noastră este mult mai proastă decît grajdurile pentru vitele stăpînului”. În alte țări din America de Sud ca Peru și Ecuador se mai întrebunțează metoda cîncimii. Adică patru cincimi din recoltă ia moșierul, iar o parte țaranul.

Toate acestea sînt mărturii care demască și acuză în fața civilizației omenești că acolo unde domnește dolarul, țărani trăiesc în cea mai neagră mizerie.

Liviu Bobocea

În timp ce bancherii stăpîni a zeci și sute de „zgîrionori” trăiesc în lux și desfrîu, acești muncitori agricoli din Siera Nevada — un stat din S.U.A. — își duc amarul vieții în astfel de bordeie.

AMESTECUL IMPERIALIȘTILOR AMERICANI ÎN ASIA

POPOARELE ARABE RESPING TRATATUL MILITAR TURCO-IRAKIAN

De curînd, între guvernele Turciei și Irakului a fost încheiat un pact agresiv militar. Imperialiștii americani urmăresc să atragă țările arabe într-un bloc militar.

Guvernul turc, precum și imperialiștii americani, exercită în momentul de față asupra unor țări arabe care au refuzat să participe la acest pact militar ca: Iranul, Libanul și Siria, o serie de presiuni. Ziarele turcești arată că dacă guvernele acestor țări nu vor participa la planurile militare americane, ele vor fi răsturnate. Poporul irakian și opinia publică din celelalte țări arabe au condamnat încheierea acestei alianțe militare prin numeroase demonstrații de protest. Ziarul egiptean „Al Gumharia”, care apare la Cairo, socoate această alianță drept „o trădare a intereselor țărilor arabe”. Popoarele arabe se împotrivesc atragerii lor în pacte militare.

Alungată de poporul chinez, clica trădătoare a lui Cian Kai-și s-a refugiat în insula Taiwan. Găsindu-și un bun „protector” în imperialismul american, au trecut la provocări împotriva R. P. Chineze.

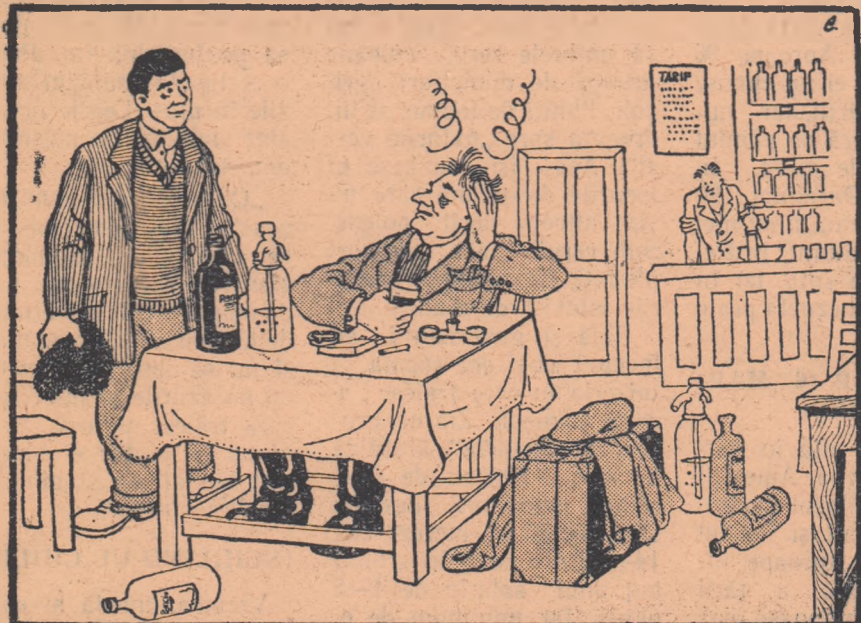
CONFERINȚA DE LA BANGKOK

Zilele trecute s-au întrunit la Bangkok, în Tailanda, miniștrii afacerilor externe ai țărilor care fac parte din gruparea militară-războinică, din Asia de sud-est, S.E.A.T.O. Această alianță de agresiune este îndreptată împotriva libertății popoarelor Asiei și îndeosebi împotriva R. P. Chineze. Lucrările s-au desfășurat în cel mai mare secret. Participanții la conferință s-au temut ca popoarele asiatice să afle planurile lor războinice.

Cu ușile închise, ei au discutat despre războiul atomic, au hotărît pregătirea unei armate mobile, care să se poată mișca ori unde și ori cînd. Din Taiwan și din Coreea de sud, ei vor să facă baze militare, aerodromuri, pentru a ataca statul chinez. Înșă popoarele nu pot fi înșelate. Tot mai unite, ele se ridică împotriva acelor care vor să aprindă focul războiului în Asia.

Inginerul zootehnician Oprea Traian din comuna Bucovăț, în loc să stea în comună să îndrume sătenii, își petrece timpul prin localurile din Craiova.

— Tovarășe inginer, nu mai dați de loc prin Bucovăț. V-ați cam rupt de masă.
— Fugi, mă! Nu vezi că stau lipit de masă?

..INOVAȚII" cu cusur

1. AGRONOM LA ORAȘ

Agronomii lucrează îndeobște la țară. Agronomul Lozan Grigore are însă o inovație în această direcție: deși e numit în comuna Podari, raionul Calafat, se plimbă toată ziua pe străzile orașului Craiova. Ce și-a zis el: „La țară sînt destui agronomi. Ia să mă duc la oraș, unde sînt puțini și deci e lipsă!”.

Acu', ce-i drept, nu-i păcat e lipsă. Dar nu la oraș: la Podari lipsește un agronom. Mai precis, e nevoie de un agronom.

2. PIETRUIREA OGOARELOR

Această inovație trebuie aplicată urgent în comuna Piscu Vechi, unde este tehnician agronom tovarășa Cristea Adriana. Cîtă vreme ogoarele nu sînt pietruite, tovarășa Adriana nu poate ieși pe teren, întrucît noroiul îi strică pantofii. De aceea n-a făcut nici pînă azi parce-

larea terenului la gospodăria colectivă. Dacă nu se iau măsuri urgente pentru pietruirea și chiar asfaltarea ogoarelor, tovarășa Cristea Adriana a hotărît: nici nu începe campania de primăvară pînă-n.., iulie, cînd s-o usca pămîntul.

3. OMUL POTRIVIT, LA LOCUL... NEPOTRIVIT

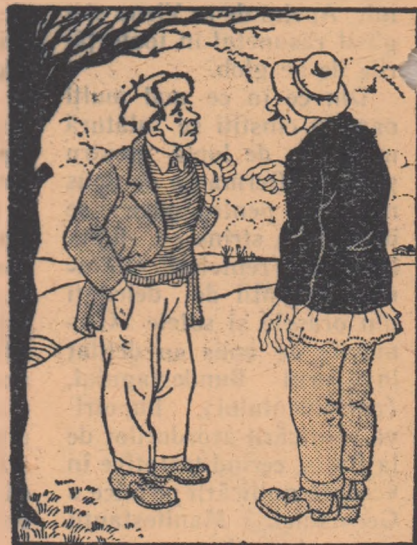
Tanți Mataxa din comuna Ion Roată, regiunea Ploiești, are un cusur: deși e numit în postul de agronom, nu are această calificare. Iată deci prima inovație: agronom care nu-i agronom. Ștefan Al. de la S.M.T. Balaciu din apropiere, are și el un cusur: este angajat statistician, deși de meserie este agronom calificat. Iată deci a doua inovație: statistician care nu e statistician. Directorul S.M.T. Balaciu are și el un cusur: nu ia nici o măsură pentru înlăturarea acestor.., cusururi.

In întîmpinarea primăverii

Inginerul agronom Ciprian de la S.M.T. Negrești, regiunea Iași, nu se preocupă de campania de primăvară.

Un țăran: — E martie. Ar trebui să te gîndești și dumneata că vine primăvara.

Inginerul: — Ai dreptate. De mîine nu mai port căciula; o să iau pălăria.

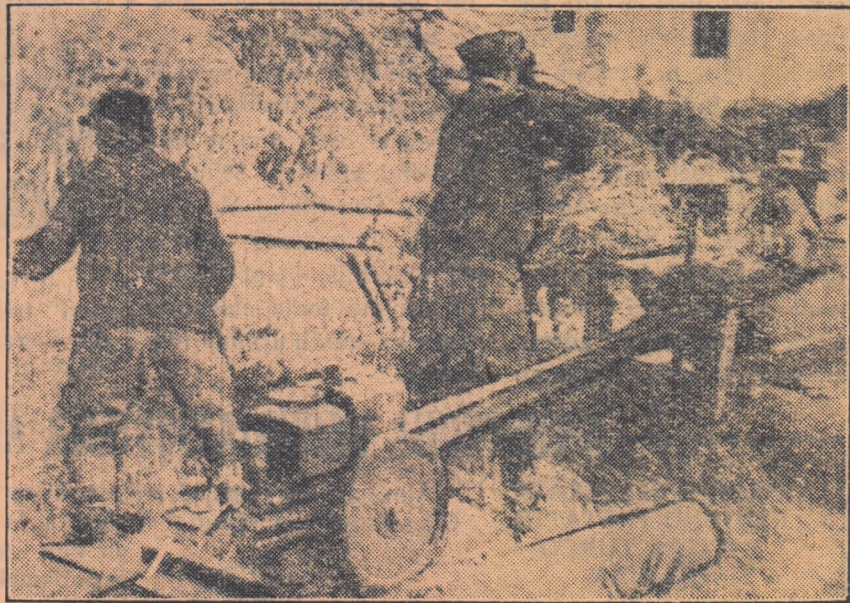
Scrisorile lui Ilie Pănașu

(38)

Dragi tovarăși,

Poate nu știati că eu sînt și fotograf, și încă un fotograf care știe ce să pozeze. De aceea, în locul scrisorii mele obișnuite, de data asta vă trimit o fotografie. Am făcut-o zilele trecute în comuna Vama, regiunea Suceava. Ea vă vorbește mai bine decît orice scrisoare despre hărnicia tovarășilor Corci Anatolie, președintele sfatului popu-

lar și a tovarășului Cornei, agent agricol pe care i-am găsit de curînd foarte antrenați în campania.. de treieris! Treieră ovăzul de pe lotul zootehnic. După cîte mi-au spus, dacă mai ține vremea bună vreo două săptămîni, vor reuși să termine treieratul cu bine pe la jumătatea lui martie. Prin mai vor începe însămintările.. de toamnă iar prin august se vor ocupa de.. parazit-pezi!

Desen: C. Florian
Text: St. Filip

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (37)

În comuna Apold-Sighișoara, munca de îndrumare în vederea campaniei de însămintări se face „de la om la om”, adică fiecare din cei care ar trebui să dea sfaturi, ca: Popescu Daniel, responsabilul cercului agrotehnic, învățătoarea Cotaie Aurica, lectoră, și Zikel Mihai, agent agricol, îi poartă pe țăranii muncitori de la unul la altul.

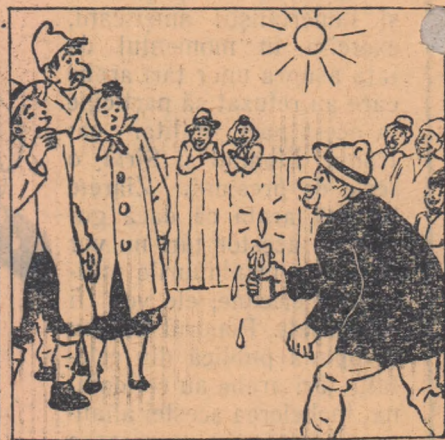
Moș Ardei:
— Tovarășe Daniel, Vreau un sfat cu însămintarea.
Popescu Daniel:
— Păi e simplu; stai nițel: Să ți-l dea.. învățătoarea.

Moș Ardei:
— Te-aș ruga să-mi dai un sfat, Să-l scriu ici ca pe-un articol.
Inv. Cotaie Aurica:
— Eu cu cercu-am terminat. Du-te la agentu-agricol!

Moș Ardei:
— Măi Mihai, ia vino-ncoace! Umblu după-un sfat de ieri.
Zikel Mihai:
— Tacă-ți gura și dă-mi pace! Altuia nu poți să-l ceri?

Unul din cei trei:
— Moș Ardei, ți-o spun de-a dreptul: Vrei s-ajungi de rîs în lume?
Moș Ardei:
— Nu, eu caut ca-nțeleptul Un om dornic să mă-ndrume.